

Biblijska pouka za odrasle
Izdanje za učitelje

I tromesečje – januar, februar, mart 2014.

1.biblijska doktrina

Učenici i Sveto pismo

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Jovan 5,39.

Učenici će:

Saznati: Da proučavanje Isusovih priča zapisanih u Jevanđeljima predstavlja osnovu za upoznavanje Isusa.

Osetiti: Poistovetiće se sa vrednostima prema kojima je Hristos živeo i koje je otkrivao u svom svakodnevnom susretu sa ljudima.

Činiti: Stvaraće prilike u kojima će odsjajivati Hristov karakter ljubavi, milosti, pravde i saosećanja u svom svakodnevnom životu.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Biblija je više od knjige koja govori o istorijskim činjenicama.

- A. Koje su poznate činjenice o Isusu široko prihvaćene među hrišćanima?
- B. Zašto te činjenice utiču na vaš život mnogo snažnije nego činjenice da su postojali ljudi kao što su Abraham Linkoln ili Vinston Čerčil?
- C. U kome smislu Biblija znači više obična knjiga?

II Osetiti: Sila Isusovog života menja naš život.

A. Kako je vaših pet čula (dodira, ukusa, mirisa, vida i sluha) uključeno, dok čitate priče iz Biblije?

B. Koja osećanja prepoznajete u pričama? Razmislite, na primer, o tekstu iz Jevanđelja po Luki 8,41-56. Imenujte po jedno osećanje u svakoj spomenutoj osobi: Jair, bolesna žena, učenici itd.

III Činiti: Možete li da posmatrate svet Isusovim očima?

A. Kako će se Isusov život i služba pokazati ove sedmice u vašem životu?

B. Da li možete da posmatrate ljude iz svog života onako kako ih Isus vidi?

Zaključak: Trajna sila Isusove službe nije prikazana samo Njegovim rečima ili u brojnim čudima koja je učinio. Njegov trajni uticaj se, takođe, ogleda u životu Njegovih sledbenika u današnje vreme.

Program proučavanja

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 5,39.

Ključno načelo duhovnog rasta: Da bismo bili nalik Hristu, moramo da shvatimo Njegov karakter i službu onako kako su opisani u Bibliji.

Samo za učitelje: Isus je kao istorijska pojava bio veoma složena ličnost. On se suprotstavljao stereotipima dok je živeo na Zemlji, On se suprotstavlja takvom načinu života i danas. Oni koji žele da žive u skladu sa Njegovim životom i učenjima moraju da prihvate vođstvo Svetoga Duha da bi stekli što uravnoteženije viđenje Njegove službe. Samo tada možemo biti osposobljeni da postanemo Njegovi učenici.

Uvodni razgovor: Zamolite učenike u rezredu navedu svoju omiljenu priču iz Isusovog života.

Zatim, zamolite ih da imenuju svoju omiljenu kratku priču koju je Isus ispričao.

Pitajte članove razreda koje im je omiljeno Isusovo učenje.

Na kraju, kao razred, razmotrite opise kratke priče i učenja. Koji je vid Isusovog karaktera naglašen u svakom opisu kratkoj priči ili učenju?

Mi smo privučeni Hristovom karakteru sa kojim želimo da se što više poistovetimo, bilo da je u pitanju Njegova ljubav, sila, pravda, milost... Zaista, Hristov karakter je prikazan svim ovim vrlinama. Naglasiti samo jedan ili dva vida Hristovog karaktera predstavlja dvostruku opasnost. To ne samo da je nepotpuno prikazivanje Njegove ličnosti, već i naš život kao učenika čini neskladnim.

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Isus je kratko boravio na Zemlji. On je znao da, pored pomaganja učenicima da nauče više o Bogu, On, takođe mora da im pomogne da nešto „zaborave“.

Biblijski komentar

Pročitajmo tri teksta u Svetom pismu koji govore o Mesiji, sa naročitim osvrtom na to kako su ova učenja tumačili (ili pogrešno tumačili) Isusovi učenici i ostatak jevrejskog naroda.

I Beseda na gori

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 5. poglavlja)

Jedno od Isusovih prvih javnih poučavanja odnosilo se na vrednosti Božjeg carstva. On započinje svoju propoved naglašavajući ono što bi većina ljudi želela da izbegne: siromaštvo duhom (Matej 5,3), žalost (4. stih), krotost (5. stih), duhovnu glad i žeđ (6. stih)...

U 17. stihu Isus izjavljuje: „Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim Zakon ili Proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim.“

Zatim naglašava neke poznate i značajne zakone iz Starog zaveta, i Njegov govor poprima sledeći oblik: „Čuli ste... a Ja vam kažem...“, kao kada je rekao: „Čuli ste kako je kazano starima: Ne ubij... A Ja vam kažem da će svaki koji se gnjevi na brata svojega ni za što, biti kriv sudu.“ (stihovi 21,22)

Na isti način Isus govori o preljubi (stihovi 27.28), razvodu (stihovi 31.32), davanju zakletve (stihovi 33-37), osveti (stihovi 38-42), ljubavi prema neprijateljima (stihovi 43-48).

Možemo da zamislimo zaprepašćenje učenika. Možda su pomislili: *Šta? Razmišljati o nečem pogrešnom je isto kao i stvarno to učiniti?*

Svi koji su slušali Isusa znali su da je pogrešno počinuti ubistvo, preljubu, kleti nekoga, itd. Ali nisu mogli da shvate da je i samo razmišljanje o tome, takođe, pogrešno.

Razmislite o ovome: U Pričama Solomunovim 23,7. zapisano je: „Jer kako on tebe cijeni u duši svojoj tako ti jelo njegovo“, što znači da misli oblikuju dela. Slično tome, u svojoj Besedi na gori, Isus je želeo da Njegovi učenici shvate tu istinu. Koliko je to načelo umanjivalo značaj opšte prihvaćene ideje da ispoljavanje svetosti i pravde nije pouzdan pokazatelj nečije pravednosti pred Bogom? Šta nam to danas govori o uticaju misli i osećanja na naša dela?

II Vera žene Hananejke

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 15,21-28)

Kada je žena Hananejka prišla Isusu tražeći da isceli njenu kćer, „On joj ne odgovori ni riječi“. (23. stih) Budući da Jevreji nisu rado stupali u razgovor sa nekim ko nije Jevrejin, uz nekoliko izuzetaka, učenici su nesumnjivo smatrali da su u pravu što su Isusu uputili savet: „Otpusti je, kako više za nama“. (23. stih)

Isus je tada odgovorio ženi na način koji je bio kulturološki prihvatljiv među Jevrejima i koji je bez sumnje bio u skladu sa stavom učenika: „Ja sam poslan samo k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva.“ (24. stih) Posle njenih upornih molbi, Isus je samo rekao: „Nije dobro uzeti od djece hljeb i baciti psima.“ (26. stih)

Iako je žena do određene mere verovatno očekivala da čuje takav odgovor, njene reči pokazale su nadu da Isus nije bio kao i ostali. Odgovorila je: „Da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovijeh gospodara.“ (27. stih)

Isus je nagradio ženinu veru i podsetio svoje učenike (i nas) da izlečenje i vera ne pripadaju samo onima koji sebe nazivaju „Božjim narodom“.

Razmislite o ovome: Isus je mogao strogo da ukori njihovu netrpeljivost i tvrdokornost pred ženom Sirofeničankom. Umesto toga, Isus je iskoristio svoj susret sa ženom da prikaže uskogrudost svojih učenika. Kao prvo, oni nisu zapazili ništa neobično u Isusovom ophođenju prema ženi. Zašto je Isusov neposredan način poučavanja bio mnogo uspešniji metod nego ponižavanje učenika pred ženom koju su prezirali?

III Isus ohrabruje svoje razočarane učenike

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 24,13-35)

Na dan Hristovog vaskrsenja, dva učenika, dosta kasno, išla su prema Emausu. Stranac, u kome nisu prepoznali Isusa, pridružio im se i upitao: „Kakav je to razgovor koji imate među sobom idući, i što ste neveseli?“ (17. stih)

Dok su govorili o svojim nadama i snovima o Mesiji, priznali su da su zbunjeni i uplašeni i da su njihove nade uništene Isusovim raspećem.

Pošto je ukorio učenike zbog nepoznavanja Pisma, Isus ih je poučio: „I počevši od Mojsija i od sviju proroka kazivaše im što je za Njega u svemu Pismu.“ (27. stih)

Oni su očigledno znali nešto o Mesiji iz Svetog pisma, ali ne onoliko koliko je trebalo da znaju. Kao i mnogi između nas, morali su da „zaborave“ neke svakidašnje navike i običaje da bi mogli potpunije razumeti i ceniti Hrista.

Razmislite o ovome: Znamo da Biblija ima odgovore za važna životna pitanja; ona ne ćuti kada duša čezne za istinom o spasenju, moralnošću i nadom u život koji će doći. Ali dok smo živi (čak i u večnosti), i dalje ćemo biti poučavani (bićemo učenici) Božjim putevima. Šta nas u životu poziva da učimo sve više o Hristu, Njegovom karakteru i službi?

3. KORAK - PRIMENITE

Samo za učitelje: Suprotno onome što mnogi misle, Biblija je mnogo više od knjige koja sadrži odgovore na pitanja sa kojima možemo da se susretnemo na kvizu ili ispitu. Biblija, takođe, sadrži duhovna načela

koja mogu da se primene u različitim prilikama. Daje nam smernice u odgovorima na životna pitanja, od jednostavnih do složenih. Što je najvažnije, Biblija nas uči kako da budemo slični Isusu.

Primena u svakodnevnom životu: Pitajte sve učenike u razredu koliko dugo su adventistički hrišćani. Postavite im sledeća pitanja:

-Kada ste poslednji put naučili nešto o tome šta znači slediti Hrista? Ako ste morali nešto da „zaboravite“, šta je to bilo?

-Kako biste opisali sadašnje duhovno iskustvo u odnosu na ono koje ste doživeli, kada ste postali Isusov učenik?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Život učenika sličan je životu uopšte po tome što prolazimo kroz određena razdoblja: detinjstvo, doba prve mladosti, mladost, zrelo doba, starost. Razdoblja nisu dobra ili loša sama po sebi, rast je jednostavno deo života. Ne rasti znači da nešto nije u redu. Na primer, odrasli se obično ne ukoravaju da su „detinjasti“, a mladi se obično podstiču da „odrastu“.

Aktivnost: Na papiru zapišite ove kategorije u pet kolona: detinjstvo, doba prve mladosti, mladost, zrelo doba, starost. Zamolite članove razreda da u svaku kolonu napišu u jednoj ili dve reči nešto karakteristično što su u tom dobu doživeli kao učenici. Ili, ako niste u mogućnosti da svakom učeniku date papir, razgovarajte o svakoj kategoriji pojedinačno, i zamolite članove razreda da nabroje karakteristike svake kategorije.

Mi ponekad ukoravamo sebe što „ne gorimo“ za Hrista kao kada smo Ga prvi put prihvatili. To je isto kao kada bismo rekli da bračni drugovi ne osećaju iskrenu ljubav ako njihova strast nije ista kao na početku bračnog života.

Za razgovor: Kako hrišćani zadržavaju svoje oduševljenje Hristom i Njegovim carstvom, dok prolaze kroz različita razdoblja u svom hrišćanskom rastu? Da li se to oduševljenje ispoljava drugačije u različitim razdobljima razvoja?

2.biblijska doktrina

Priče kao metod poučavanja

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Matej 13,34.35.

Učenici će:

Saznati: Da priče i slikoviti prikazi ne služe samo da upotpune propoved ili razgovor; oni su često sredstvo kojim se prenosi istina.

Osetiti: Biće nadahnuti činjenicom da je Isus bio omiljen zato što je uvek znalački i uticajno ispričao dobru i poučnu priču.

Činiti: Završiće sledeću rečenicu: „Carstvo nebesko je kao...“ savremenim metaforama koje prenose vrednosti Jevanđelja.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Priče se lakše pamte od činjenica

A. Obratite pažnju na priče koje je Isus ispričao svojim sledbenicima. Kojim temama su se bavile?

B. Ako biste sastavljali priče za savremene slušaoce, koje teme biste izabrali?

II Osetiti: Mnoge priče koje je Isus ispričao, naročito one sa temom o međuljudskim odnosima, i danas su značajne kao i pre dve hiljade godina.

A. Zašto priče kao što su „Milostivi Samarjanin“ i „Izgubljeni sin“ i danas ostavljaju snažan utisak na nas?

B. Šta mislite, zašto je Isus često ostavljao priče sa nedorečenim krajem?

C. Šta je Isus postizao time što je kraj priče ostavljao u takvom obliku? Koju pouku iz toga možemo da izvučemo?

III Činiti: Želite li slušaoce? Ispričajte priču.

A. U društvu preplavljenom rečima – u pisanom i usmenom obliku – kako možemo da pridobijemo slušaoce, i zašto?

B. Kojom pričom biste ostavili najsnažniji utisak?

Zaključak: Uprkos tehnološkom napretku na mnogim poljima, lična iskustva (u obliku filmova, televizijskih emisija, knjiga, časopisa) i dalje su osnovni način za prenošenje određenih vrednosti. Da li mi kao hrišćani koristimo tu činjenicu?

Program proučavanja

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Matej 13,34.35.

Ključno načelo duhovnog rasta: Isus je otkrio silu koju priče mogu da imaju u objavljivanju istine o Njegovoj milosti i ljubavi.

Samo za učitelje: Naše društvo je preplavljeno medijskim uticajem. Međutim, usred mnoštva štampanih, audio, vizuelnih i internet podataka, ljudi i dalje vole da čuju dobru priču. U suštini, Biblija je zbirka priča – priča o Božjem odnosu prema ljudima, međuljudskim odnosima unutar Njegovog naroda, njihovom odnosu prema „strancima“. Neke od Njegovih priča – Milostivi Samarjanin, Izgubljeni sin, Dobri pastir – imaju opšte značenje i poznate su i vernim i nevernim ljudima. Naš izazov je da širimo Jevanđeje u zajednici u kojoj živimo i stvaramo nove učenike. Čak i posle više od dve hiljade godina, to se i dalje uspešno čini putem priča.

Uvodni razgovor: Priče ostavljaju dubok utisak na ljude. One se mogu iznositi usmeno ili u vidu filmova, pozorišnih komada, romana i drugih umetničkih dela.

Na primer: Knjiga „Jadnici“ Viktora Igoa, i filmovi snimljeni po toj knjizi, bave se duhovnom temom otkupljenja i praštanja. Roman „Braća Karamazovi“ Fjodora Dostojevskog, koja govori o borbi koju ljudi imaju sa izmirenjem dobra i zla, još je jedan primer priče upotrebljene da prenese religijsku poruku.

Pitajte učenike u razredu koja je knjiga, film, muzičko delo, usmena priča ili drugo pripovedačko umetničko delo imalo duhovni uticaj na njih zbog svoje duhovne teme. Neka objasne kakav uticaj je imalo na njih.

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Isus je bio uspešan pripovedač zato što se poistovećivao sa svojim slušaocima. Znao je šta ih nadahnjuje. Priče o zemljoradnicima, ribarima, domaćinima, roditeljima i njihovoj deci bile su priče sa čijim ličnostima je većina ljudi mogla da se poistoveti.

Biblijski komentar

Priče su uspešno sredstvo u objavljivanju istine.

I Izneti svoje mišljenje, a ne izgubiti život

(Podsetite se u razredu teksta u 2. Samuilovoj 12,1-14)

Pitanje: Kako ispravljate cara (ili šefa, bračnog druga), a da u isto vreme ne ugrozite svoj odnos (i svoj život)? Odgovor: Veoma pažljivo.

David je mislio da je našao izlaz posle ubistva Urije Hetejina i da može da se oženi Vitsavejom. Ali, dok je Davidova i Vitsavejina tajna ostala nepoznata većini ljudi, nije bila nepoznata Bogu. Bog je rekao svom proroku Natanu da ode Davidu i suoči se sa njim.

Razmislite o tome: kao car, David nikome nije polagao račune; njegova vlast je bila apsolutna. Natan je mogao da objavi Božju volju, ali sa ljudske tačke gledišta, David kao vladar, nije bio u obavezi da sasluša Natana ili da ga ostavi u životu.

Međutim, Natan priča Davidu priču zamenjujući neke činjenice i ličnosti. To je i dalje priča o pohlepi i okrutnosti, ali se ne radi o caru i ženi, već o bogatom čoveku i ovcu.

Naravno, Davidovo shvatanje nasilja i moralne nečistote nagnala ga je da izjavi: „Tako živ bio Gospod, zaslužio je smrt onaj koji je to učinio.“ (2. Samulova 12,5)

Čim je izrekao svoju pravednu presudu, David je čuo Natanovu reč: „Ti si taj.“ (7. stih) Car i pre nego što je postao svestan šta mu se dogodilo, našao se u zamci iz koje nije mogao da se izbavi.

Razmislite o ovome: Nemaju sve priče tako snažnu poruku. Međutim, sve priče vrše uticaj onoliko koliko dotiču naše prirodno osećanje za pravdu, milost, ljubav, poštenje. Koje priče su – bilo izmišljenje ili istinite - imale snažan uticaj na vaš život? Kakav uticaj su izvršile?

II Sejač, seme i zemlja

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 13,1-23)

Ovo je uspešno vođenje priče. U jednostavnom okruženju, dobro poznatom svim Njegovim slušaocima, Isus razvija priču koja obuhvata slušaoce u bar tri nivoa:

Prvo, u priči se pojavljuje zemljoradnik. Budući da se u to vreme zemljoradnjom bavila većina stanovništva, sigurno je da su mnogi Isusovi slušaoci poznavali nekog zemljoradnika, ako i sami nisu bili zemljoradnici. Znali su šta znači staviti seme u zemlju i nadati se najboljem. U tom poslu ništa nije bilo sigurno. Zemljoradnik seje seme i sve što se posle toga dešava je izvan njegovog uticaja: vreme, štetočine, biljne bolesti, itd.

Zatim se u priči javlja seme. Ono ne može da upravlja time gde će biti posejano. Njegov uspeh isključivo zavisi od sejača i zemljišta u kome se nađe.

Na kraju spominje se i zemlja. Neka zemlja je tvrda i ugažena, neka plitka i kamenita, neka puna korova, a neka dobra i plodna.

Dobra priča, dakle, obuhvata ljude u nekoliko nivoa. Poistovetiti se sa semenom znači biti svestan okruženja u kome smo posejani, poznavati izazove sa kojima se susrećemo, kada smo posađeni tamo gde nepovoljni uslovi prete našem duhovnom životu. Izjednačiti se sa zemljom znači razumeti svoje duhovno stanje i pokušati, uz Božju pomoć, poboljšati prirodne uslove svoga srca, koje je kamenito, obraslo korovom, ugaženo, da postane plodno tlo koje rađa rod za Božje carstvo.

Razmislite o ovome: O čemu govori ova priča? Razgovarajte o tome da li priča prati sejača, seme ili zemlju. Koji su to različiti nivoi u koje su oni koji su prvi čuli ovu priču, kao i mi danas, mogli da se uključe?

III Spremnici za tumačenje

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevandelja po Mateju 21,28-32. i Luki 14,16-24; 20,9-19)

U dobroj priči, kratkoj priči ili podudarnosti zaplet nije uvek jasno rešen.

Isus je skoro uvek ostavljao priče sa nedovršenim krajem. Priča o „Izgubljenom sinu“, na primer, završava se sledećim rečima: „Trebalo je razveseliti se i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav bješe, i oživlje; i izgubljen bješe i nađe se.“ (Luka 15,32) Da li je otac ubedio starijeg sina da uđe i pridruži se gozbi? Ili, da li je stariji sin odlučio da više ne živi pod istim krovom sa mlađim, razvratnim bratom? Isus ostavlja svojim slušaocima da popunjavaju ta nedorečena mesta. On im ne govori kako se priča završava ili šta treba da misle o tome.

Priče zabeležene u Jevandelju po Mateju 21,28-32, Luki 14,16-24. i Luki 20,9-19. jasno opisuju odnos koji je Bog imao sa svojim jevrejskim narodom. On to nije izrazio mnogim rečima, ali namjera je bila jasna: „I gledahu glavari sveštenički i književnici u onaj čas da dignu ruke na NJ; ali se pobojaše naroda, jer razumješe da njima ovu priču kaza.“ (Luka 20,19)

Razmislite o ovome: Priče, kratke priče i poređenja nisu samo slikoviti prikazi glavne poruke. Oni su često glavna poruka. Šta je glavna poruka Isusove priče zapisane u Jevandelju po Mateju 21,28-32, i kako ona prikazuje odnos između Boga i Njegovog naroda? Šta mislite zašto je Isus iznosio istine u pričama umesto da je govorio jasno i otvoreno?

Za razgovor: Gde izvan crkve možete da čujete priče o svakodnevnom životu? Šta predstavlja svrhu takvih priča?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Životne pouke možemo naći svuda oko sebe. Neki ljudi imaju dar da prepoznaju i učine duhovne primene u različitim životnim prilikama, dok je drugima potrebno više vremena za to.

Primena u svakodnevnom životu: Da je Isus danas na Zemlji, On bi verovatno izvlačio pouke iz svakodnevnih životnih prilika, koje su nam

poznate. Bez sumnje, pričao bi manje priča o zemljoradnicima i ribarima, a više o profesionalnim sportistima, naučnicima i lekarima.

-Zašto je važno poznavati svoje slušaoce?

-Kakve su pojedine grupe ljudi kojima objavljujete Jevanđelje? Kako se vaš pristup razlikuje za svaku od njih?

4.KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Društvo još uvek pridaje veliku važnost dobrim pričama, iako je naše društvo mnogo složenije od društva sa kojim je Isus stupao u dodir. Na primer, ljudi iz danas imaju mnogo kraće trajanje pažnje nego ljudi Isusovog vremena, čak i od ljudi pre jednu deceniju.

Aktivnost: Razgovarajte o načinima kako hrišćani, koristeći moderne medije, mogu da objavljuju biblijske vrednosti. Odredite neke detalje takve poruke (njenu formu i strukturu), slušaoce koje želite da privučete i rezultat kome se nadate.

Dok razmišljate o ovome, zamislite da je Isus sa vama. Kako bi On izložio kritike i pružio izazove vašim idejama da bi bile još bolje? Šta mislite kakve bi vam predloge dao?

3. biblijska doktrina

Učenici i molitva

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Jovan 17,20.21.

Učenici će:

Saznati: Da je molitva sastavni deo života jednog učenika.

Osetiti: Važnost i neophodnost molitve i, takođe, priznati da je to iskustvo obavijeno tajnom.

Činiti: Negovati molitvu koja prožima svakodnevni život.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Molitva se ne odnosi samo na „dobijanje stvari“.

A. Navedite pojedine velike heroje molitve iz Biblije. Na koji način njihovo iskustvo oslikava naše ideale o molitvi?

B. Koju biste reč upotreбили da opišete uspešnu molitvu? Zašto ste izabrali upravo tu reč? Šta ona govori o Bogu?

II Osetiti: Uspešna molitva nema tajnu formulu.

A. Molitva predstavlja čist i jednostavan razgovor sa Bogom. Šta su obično teme vašeg razgovora sa Bogom? Zašto upravo te?

B. Da li vam je važno da Bog brine o onome o čemu vi brinete? Kako se osećate kada znate da je Bog čuo vaše molitve?

C. Zašto je teško dati Bogu slobodu da odgovori na naše molitve kada On misli da je vreme za to?

III Činiti: Neprestana molitva

A. Biblijski veliki heroji molitve bili su oni kojima je Bog predstavljao stvarnost u svakom životnom trenutku. Kako negujete tu stvarnost u svom životu?

B. Kako vaša porodica, prijatelji i kolege shvataju da ste vi čovek molitve?

Zaključak: U molitvi se nalazi sila. Ne radi se o tome da mi kažemo Bogu šta da radi očekujemo da i On to učini. Kroz molitvu Božje misli postaju naše i živimo u skladu sa njima.

Program proučavanja

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 17,20.21.

Ključno načelo duhovnog rasta: Molitva je neophodni sastavni deo u životu učenika. Ona obuhvata mnogo više od „dobijanja odgovora“.

Samo za učitelje: Mnogi ljudi imaju pogrešne predstave o molitvi. Smatraju je nekom vrstom magične formule koja „tera“ Boga da uradi što god zatraže od Njega. Drugi veruju da, ako ne prime šta su tražili, da se ne mole dovoljno snažno ili da njihovom duhovnom iskustvu nešto nedostaje. Pouka za ovu sedmicu pokazaće da uslišena molitva nije uvek pouzdan pokazatelj nečijeg duhovnog stanja. Mnogo pobožnih ljudi ne dobije odgovor na svoje molitve.

Uvodni razgovor: Započnite razgovor tako što će svaki član u razredu opisati svoja najranija sećanja na iskustva u molitvi. Ta iskustva mogu da se odnose na jednostavne molitve, posebne odgovore na molitvu, neke teške prilike u kojima Bog kao da nije čuo iskrene molitve. Neka učenici slobodno podele svoja iskustva – svoju veru kao i svoje sumnje.

2.KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Lako je pojednostaviti molitveno iskustvo, odajući utisak da Bog „uvek“ čini to ili „nikad“ ne čini to. U stvari, kao što ćemo videti, molitva je jedna od najnešvatljivijih Božjih delovanja u našem

iskustvu. Treba uvek da se molimo, ali treba da izbegavamo da preuzimamo previše zasluga za ono što se dešava kada se molimo.

Biblijski komentar

I Molitva pravednog čoveka

(Podsetite se u razredu teksta iz Knjige proroka Danila 9,2-19)

Zanimljivi vidovi Danilove molitve su sledeći:

Prvo, Danilo se molio u prvom licu množine (mi). Ovo je značajno zato što često kada se molimo za druge, ne poistovećujemo se sa njima. Međutim, Danilo se molio: „Zgriješismo i zlo činismo i bismo bezbožni, i odmetnusmo se i otstupismo od zapovijesti Tvojih i od zakona Tvojih.“ (Danilo 9,5) Iako je Danilo jedan od malobrojnih ličnosti u Bibliji o kome ništa rđavo nije napisano, Danilo se, ipak, poistovećuje sa svojim narodom koji je, bez sumnje, bio kriv za sve pomenuto. Kada se molio, Danilo nije težio da njima pripiše krivicu, već je koristio zamenicu „mi“, „nama“ i „naš“. On se u potpunosti poistovetio sa svojim narodom.

Nakon što je ispovedio svoje i grehe svog naroda, on je hvalio Boga diveći se Njegovoj veličanstvenoj sili. Danilo je koristio reči kao što su: „veliki“, „strašni“ (4. stih), „pravedni“ (7. stih), „milostiv“, „koji prašta“ (9. stih). Drugim rečima, pošto je priznao svoje i nedostatke svoga naroda, Danilo priznaje da njihova jedina nada leži u milosti i opraštanju velikog i pravednog Boga.

Danilova molba je jednostavna i jasna: „Gospode, usliši, Gospode, oprosti, Gospode, pazi i učini!“ (19. stih) Danilo se ne usuđuje da kaže Bogu šta da radi; on samo moli Boga da deluje u korist svog naroda.

Razmislite o ovome: Iako smo učeni da budemo iskreni i uporni u molitvi, Danilova molitva nas podseća da imamo poverenje u Boga da će delovati za naše dobro na način koji najbolje odgovara Njegovim ciljevima, ne našim. Koje druge primere uspešnih, silnih molitava možete da se setite iz Biblije? Da li ste se ikada molili kao Danilo? Ako jeste, kakav je bio rezultat vaših molitava? Ako niste, zašto niste?

II Neprestana molitva

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Marku 1,35)

Isusov primer, koji je u toku noći ustajao da se moli, zajedno sa izveštajem da je često provodio čitave noći u molitvi, navela je neke da pomisle da je Bogu drago ako žrtvujemo san u korist revnog molitvenog života.

Međutim, nigde (osim možda u Getsimanskom vrtu) Isus nije ostavio utisak da je vrlina moliti se umesto spavati.

Svi se mi možemo setiti događaja kada smo bili toliko opterećeni okolnostima, koje su bile izvan naše moći, da je bilo nemoguće da spavamo ili jedemo. Dok nas je to opterećenje sprečavalo da spavamo, naša jedina nada bila je da se čvrsto uhvatimo za Boga i da se, kao i Jakov, molimo: „Neću Te pustiti dokle me ne blagosloviš.“ (1. Mojsijeva 32,26)

Ako ništa drugo, Jakovljevo dugo rvanje sa Anđelom i dugi, mračni časovi Isusovog iskustva u Getsimaniji uče nas vrednosti istrajne i stalne molitve.

Razmislite o ovome: Molitva, kao i spasenje, tiče se vere, ne dela. Mi se ne molimo da bismo Boga primorali da nam da što tražimo od Njega, već zato što ne možemo da činimo ništa drugo. (Kome bismo inače otišli?) Kada vam je najteže da se molite? Kako prevazilazite te teškoće? Definišite molitvu završavajući sledeću rečenicu: Za mene, molitva je...

III Molitve bez odgovora

(Podsetite se u razredu teksta u 2. Korinćanima 12,7-10; Jevanđelju po Luki 22,39-44)

Tužno je što se mnogim hrišćanima, koji se povere da im molitve nisu uslišene, kaže da nemaju dovoljno vere ili da se mole na „pogrešan“ način. Drugim rečima, da treba da imaju više vere ili da se ispravno mole, a onda bi Bog bio u obavezi da odgovori na njihove molitve.

Iako to zvuči uverljivo u teoriji, u stvari, molitva tako ne deluje. Mi se molimo premudrom Bogu, punom ljubavi, zato što ne možemo da verujemo sebi da ćemo tražiti ono što je ispravno ili čak znati šta je ispravno.

Setite se reči apostola Pavla: „Dade mi se žalac u meso, anđeo sotonin, da me ćuša.“ (2. Korinćanima 12,7) Pavla niko ne bi optužio da je neveran; ipak, bez obzira koliko se molio za olakšanje, Bog je dozvolio da njegova molitva ostane neuslišena; ili se tako čini.

Pavle je bio u stanju da prizna da Bog zna šta radi. „I reče mi: Dosta ti je moja blagodat; jer se Moja sila u slabosti pokazuje sasvijem.“ (9. stih) Pavle je mogao da zaključi: „Dakle ću se najslabije hvaliti svojjem slabostima... Jer kad sam slab onda sam silan.“ (stihovi 9.10)

Još jedan primer molitve koja očigledno nije bila uslišena je Isusova molitva u Getsimanskom vrtu (Luka 22,39-44). Sa težinom greha celog sveta na svojim plećima, niko ne bi okrivio Isusa što je molio Oca da ukloni taj teret. (Neko bi mogao da tvrdi da je Otac uklonio teret – ali tek pošto je Hristos svojom smrću i vaskrsenjem zadobio pobeđu nad grehom.)

Umesto toga, Isus se povinovao savršenoj volji svoga Oca i dozvolio da Mu život bude uzet onako kako je plan spasenja zahtevao. Kao što je imao dovoljno „vere“ da će se osloboditi sigurne smrti, takođe je imao dovoljno vere da krene napred i odigra svoju ulogu u spasenju ljudskog roda.

Razmislite o ovome: Da li je potrebna veća vera da dobijemo ono što želimo kada se molimo, ili, nakon što iznesemo svoj slučaj pred Boga punog ljubavi, da prihvatimo ono što On nudi na osnovu svoje savršene volje? Razgovarajte o tome.

Za razgovor:

-Da li biste radije služili Bogu koga možemo da ubedimo da odgovori na naše molitve ili biste radije verovali Bogu koji odgovara na molitve na takav način koji ćemo u potpunosti razumeti tek u večnosti? Razgovarajte o tome.

-Koja je biblijska ličnost, tekst, obećanje, itd. najviše uticalo na vaše razumevanje molitve kao dela duhovnog života? Zašto?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Tema molitve nije samo složena, već može da bude izvor krivice. Dok su neki ljudi uvek spremni da podele iskustvo o nekom neverovatnom odgovoru na molitvu, za druge pravi, živi odgovor na molitvu je retkost. Iz tog razloga, ta tema mora biti predstavljena vrlo pažljivo.

Primena u svakodnevnom životu: Kada je apostol Pavle rekao braći u Solunu da se mole Bogu bez prestanka (1.Solunjanima 5,18), on nije mislio da moraju neprestano da budu na kolenima; mislio je da njihovo srce i um treba uvek da budu okrenuti molitvi.

Aktivnost: Pozovite članove svog razreda da podele svoja iskustva o neobičnim mestima ili neuobičajenim načinima kada su se molili „bez prestanka“.

-Jednostavno rečeno, molitva je razgovor i slušanje. Kada vam je Bog govorio? Šta je rekao?

-Kako znate da se ispravno molite?

4.KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Uspeh molitvenog života ne zavisi od toga koliko „odgovora“ neko primi ili šta neko dobije kao rezultat molitve. Uspeh se meri kvalitetom naše komunikacije sa Bogom, razgovorom i slušanjem.

Aktivnost: Podelite svima komad papira ako ste u mogućnosti. Neka svaki član razreda od 1 do 10 oceni svoj molitveni život, i napiše tu ocenu na papiru. Neka svi presaviju papir i stave u kutiju.

Pomešajte papire. Zatim vadite jedan po jedan, čitajući svaki broj. Kada pročitate sve brojeve, završite pouku molitvom da svaka osoba doživi Boga na nov način kao rezultat ličnog molitvenog života. (Možete ovu aktivnost uraditi na sledeći način: zamolite sve članove razreda da u tišini razmisle o svom molitvenom životu i promenama koje bi želeli da iskuse (više molitve, dublju veru, itd). Zatim, završite pouku molitvom za bolji molitveni život za svakog člana.)

4. biblijska doktrina

Poučavanje dece

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Matej 21,16.

Učenici će:

Saznati: Da ne moraju da budu roditelji da bi se posvetili službi deci. Svaka odrasla osoba je neka vrsta učitelja.

Osetiti: Da nema ničeg vrednijeg od prepoznavanja dečijih darova i podsticanja dece da ih upotrebljavaju u službi Hristu.

Činiti: Svake sedmice na neki pozitivan način stupaće u dodir sa decom u crkvi, školi ili zajednici.

Smernice za proučavanje:

I Saznati: Deca, iako mala, primaju od Boga određene darove.

- A. Pokušajte da se setite vremena kada ste bili dete. Kako biste opisali svoj odnos sa Crkvom?
- B. Kako su se odrasli odnosili prema vama – vaši roditelji, pastor, učitelji?
- C. Da li ste želeli da odrasli znaju za vaše snove i težnje koje ste imali kao dete?

II Osećati: Isusovo nežno staranje za decu

- A. Kako vaša slika o Isusu odgovara vašem stavu prema deci u vašem životu?
- B. Kakav odnos deca imaju prema vama? Šta su naučila o Bogu od vas?

III Činiti: Pokazati Isusovu ljubav Njegovim najmlađim učenicima

- A. Koliko će se vaš život razlikovati ove sedmice zato što posmatrate decu onako kako ih Isus vidi?
- B. Sa decom kog uzrasta vam je najlakše da radite? Zašto?

Zaključak: Što ranije poučavamo učenike za Hrista, to bolje. Međutim, ponekad, umesto da negujemo njihov talenat i oduševljenje dok mladi, kažemo im: „Vratite se kada budete stajiji.“ To je velika greška.

Program proučavanja

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Matej 21,16.

Ključno načelo duhovnog rasta: Isusovo srce uvek je bilo dirnuto životom onih koji su ranjivi i u opasnosti. To objašnjava Njegovu ljubav i prihvatanje dece.

Samo za učitelje: U mnogim društvima postoji izreka: „Deca treba da budu na oku, ali da se ne čuju.“ Većina vernika shvata da Bog visoko ceni decu. Iako mogu da priznaju da je dečija služba važan činilac zdrave crkvene zajednice, takođe mogu da izraze i stav da je dečija služba „odgovornost nekog drugog.“ Pouka za ovu sedmicu podseća nas da smo svi odgovorni i pozvani da pomognemo deci da postanu Hristovi učenici.

Uvodni razgovor: Neka se članovi vašeg razreda podsete svog odrastanja u crkvi. Ko su bili njihovi učitelji u subotnoj školi? Koje pesme su pevali? Da li su crkvu doživljavali kao prijatno mesto, ili su sebe smatrali „nevidljivima“?

Šta je sa osobama koje nisu odrasle u hrišćanskoj porodici? Šta misle šta su propustili? Ako kao deca nisu bili pod uticajem hrišćanskih učenja, kako su saznali za Hrista?

Za razgovor: Kako nas naša najranija iskustva u crkvi oblikuju dok smo deca, na dobro ili loše? Šta možemo upotrebiti iz tih trenutaka što nam može danas pomoći da negujemo učenike za Hrista među decom?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Nismo svi roditelji, ali smo svi bili deca. Iako su roditelji prvenstveno odgovorni za dečiji osećajni, fizički i duhovni razvoj, ima mnogo toga što možemo da učinimo pružanjem zajedničke

podrške da bismo bili sigurni da su deca u našim crkvama i zajednicama izložena Božjoj ljubavi i hrišćanskim načelima.

Biblijski komentar

I Propovedi iz naraštaja u naraštaj

(Podsetite se u razredu teksta iz 5. Mojsijeve 6,4-9)

Veliki, sveobuhvatni nalog dat mnogobrojnim naraštajima jevrejskog naroda sažet je u ovom tekstu pod nazivom *Shema*, što ima značenje zapovednog načina: „Čuj!“

Izrailjcima je bilo naloženo ne samo da se sećaju i poštuju sva stara načela svoje vere, već da prenesu ta načela svojoj deci. Naravno, to prenošenje je vršeno usmenim putem, ali i primerom: „Kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad liježeš i kad ustaješ.“ (5. Mojsijeva 6,7)

Razmislite o ovome: Detinjstvo je vreme otkrivanja. Deca uče šta je opasno, a šta sigurno. Ona posmatraju svoje roditelje i druge odrasle osobe da bi saznala u koga mogu imati poverenja. To se ne dešava samo u školi, crkvi ili u drugim prilikama zvaničnog poučavanja, već i na izletima, u šetnjama, u vožnji, na sportskim terenima, itd. Ako ste odrasla osoba i dete je u vašem prisustvu, vi ste onda učitelj. Vi ste na probi. Deca će odlučiti da li mogu da veruju Bogu ako mogu vama da veruju. Ko vam je u detinjstvu ili mladosti bio primer za ugled, ko vas je uverio da možete imati poverenja u Boga? Koju decu ili mlade ste svojim uticajem približili Hristu i Njegovom carstvu? Kako ste to postigli?

II Dar života

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Matej 9,18-26; Marko 7,24-30; Luka 9,37-43; Jovan 4,46-54)

Ništa nije tako konačno kao smrt i ništa nije tragičnije nego kada deca umru pre nego što su odrasla i razvila svoju ličnost, darove i mogućnosti. To ova čuda čini tako značajnim. Isus nije vraćao u život samo člana porodice; On je vraćao u život sve nade i snove koje su roditelji imali za svoju decu.

Zatim, Isus je dao toj deci dar koga će se sećati do kraja svog života: priliku da znaju da su spaseni radi određenog cilja; odrastaće da služe Bogu i koriste svoje talente Njemu na slavu.

Razmislite o ovome: Svako ko dolazi u dodir sa decom na bilo koji način zna da ispod te nevine spoljašnjosti leži nezamisliva energija. Sigurno, oni su sada nespretni i nezgrapni, ali za 15 ili 20 godina pohađaće teološki, medicinski ili pravni fakultet, radiće kao kontrolori na nekom velikom putničkom avionu, baviće se najnovijim sajtovima na Internetu, ili će raditi kao voditelji na nekoj televizijskoj stanici. Kako vaša crkva pokazuje da visoko ceni decu i mlade? Da li je to dovoljno? Objasnite. Koje priče o uspesima dece i mladih koji su išli u subotnu školu u vašoj crkvi možete da ispričate?

III „Jedno od ovijeh malijeh...“

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 18,1-7)

Jedan od razloga zašto je Isus stao na stranu dece jeste činjenica da često nemaju nikoga da se založi za njih. Naravno, imaju roditelje, bake i dede, učitelje, ali često čujemo (prekasno) da je neko dete ispušteno i da je usvojilo neke rđave navike.

Ponekad izgleda kao da đavo upravlja svoje najmoćnije oružje na decu i mlade. Postoji li način da ih utvrdimo protiv ovozemaljskih iskušenja?

Za razgovor:

-Kada ste bili dete, ko vam je pomogao da idete ispravnim, uskim putem? Kako su to činili?

-Sa kakvim iskušenjima ste se borili kao dete? Kakva su ona u poređenju sa iskušenjima sa kojima se suočavaju današnja deca i mladi?

-Dok razmišljate o iskušenjima sa kojima se suočavaju mnoga deca i mladi, kakve planove Crkva može da napravi da umanja snagu tih iskušenja?

3.KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Lako je govoriti o teoriji poučavanja dece; ko može išta tome da prigovori? Ali povesti članove svoga razreda od razumevanja do akcije jeste kao razlika između teorije i prakse.

Primena u svakodnevnom životu: Svi znamo iz Biblije i ličnog iskustva da je detinjstvo najbolje vreme za upoznavanje Jevanđelja i najbolje vreme da dete postane Hristov učenik. To je deo biblijskog obećanja: „Uči dijete prema putu

kojim će ići, pa neće otstupiti od njega ni kad ostari.“ (Priče Solomunove 22,6) Ovo obećanje nije dato samo roditeljima, već svakoj odrasloj osobi koja želi da pomogne deci i mladima da budu aktivni u crkvi i da se povežu sa Isusom.

-Sastavite listu od najmanje pet i najviše deset različitih uticaja sa kojima se suočavaju današnja deca i mladi.

-Sastavite listu od najmanje pet, a najviše deset načina pomoću kojih Crkva može da se suprostavi tim svetovnim uticajima. Šta vaša crkva radi da to obezbedi?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: S vremena na vreme korisno je da se subotnoškolski razredi posvete nekoj vrsti misionkog projekta kako bi se kao razred usredsredili na neku aktivnost. Koju biste posebnu službu za decu u vašoj crkvi bili spremni da pokušate?

Aktivnost: Slobodnim iznošenjem ideja u grupi napravite listu od najmanje trideset ideja koje kao subotnoškolski razred možete da pokušate da ostvarite, da biste bili od koristi deci u crkvi. Zapišite svoje ideje, ako je moguće. Dobre ideje su često pokrenute „lošim“ ili „nedorađenim“ idejama; zato, ohrabrite sve da učestvuju. I zapamtite, to su ideje u kojima vaš razred može da učestvuje kao grupa.

Neki od predloga:

-Osnovati fond razreda za pomoć učeniku iz porodice sa jednim roditeljem i omogućiti mu da pohađa adventističku školu.

-Povedite decu da pevaju starijima. Posle toga povedite decu na neku zabavnu aktivnost ili na kolače.

-Učestvujte sa dečijim subotnoškolskim razredom u prikupljanju sredstava za vernike u drugim delovima sveta.

-Povedite subotnoškolski razred dece koja pohađaju osnovnu školu na neko zabavno mesto.

-Povedite stariju decu iz subotnoškolskog razreda u šetnju.

-Jednom mesečno podelite balone posle bogosluženja svoj deci.

-Prisustvujte svim školskim programima (u crkvi ili školama).

Zabavite se! Budite spontani i kreativni, i pružićete deci u crkvi trenutke kojih će se rado sećati. Zatim, ako se Gospod ne vrati za četrdeset godina i deca u vašoj crkvi odrastu, setiće se da ste im vi pomogli da bolje upoznaju Isusa.

5. biblijska doktrina

Poučavanje bolesnih

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Matej 15,30.31.

Učenici će:

Saznati: Da je bolest posetilac koji nije dobrodošao, ali da su ljudi pogođeni bolešću često otvoreni za duhovni uticaj.

Osetiti: Želeće da služe onima koji su bolesni odgovarajući na njihove emocionalne i duhovne potrebe kao i fizičke.

Činiti: Pomoći u olakšavanju tereta koji na druge utiče duhovno i osećajno.

Smernice u proučavanju

I Saznati: Bolest nije pokazatelj duhovnog stanja osobe.

A. Zašto je ljudima u staro vreme bilo lako da pripišu bolest nekome kao znak da nije ugodio Bogu?

B. Kako je Isus izrazio svoje neslaganje sa takvom idejom?

C. Da li je takvo shvatanje još uvek prisutno u Crkvi? Ako jeste, na koji način se iskazuje? Kako nam Isusov primer može pomoći da prevaziđemo takvo shvatanje?

II Osećati: Isus je lečio duhovnu i emocionalnu, kao i fizičku stranu ličnosti.

A. Koje su vaše omiljene priče o isceljenju u Isusovoj ovozemaljskoj službi? Zašto upravo te priče?

B. Šta vam u tim pričama pomaže da shvatite da je Isus bio zainteresovan za nešto više od fizičkog izlečenja?

III Činiti: Biti svesni patnje koja vas okružuje, one koja je lako primetna i one koju ne možete tako lako da primetite.

A. Mi često pozdravimo ljude pitanjem: „Kako ste?“ I obično dobijemo odgovor: „Dobro sam.“ Kako znate kada neko nije „dobro“?

B. Da li možete da se setite trenutka iz svog života kada ste se osećali fizički i emocionalno bolesni? Šta vam je pomoglo da to prevaziđete?

Zaključak: Još uvek učimo o tesnoj povezanosti između fizičkog, emocionalnog i duhovnog zdravlja. Isus je odmah znao kako da pomogne ljudima koje je sretao. Kako možemo činiti isto?

Program proučavanja

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Matej 15,30.31.

Ključno načelo duhovnog rasta: Čak i u vreme kada se čovekov prosečan životni vek povećao i kada mnogo toga znamo o zdravlju i izlečenju, bolest je i dalje sveprisutna stvarnost zato što zlo vlada u svetu.

Samo za učitelje: Svako od nas je bio bolestan. Davno je bilo kada su ljudi uopšteno posmatrali bolesti kao neku vrste kazne potekla od samovoljnog božanstva. Međutim, mnogi ljudi se bore sa pitanjem „zašto“ kada su bolesti i patnja u pitanju. Neki hrišćani radije bi da dobiju odgovore nego utehu.

Uvodni razgovor: U zabeleženoj istoriji, ljudi su na različite načine tražili olakšanje od tegoba izazvanih bolešću. Na tabli, ako je moguće, zapišite sledeće simptome na levoj strani i stare egipatske homeopatske lekove na desnoj, ali pomešanim redosledom. Neka članovi razreda naizmenično povežu simptome sa, po njihovom mišljenju, odgovarajućim, tradicionalnim načinom lečenja. Pripremite male poklone za one koji daju najviše tačnih odgovora (balzam za usne, kremu za sunčanje, itd). Ako niste u mogućnosti, jednostavno navedite bolesti i pitajte razred da li mogu da pogode koji se tradicionalni način lečenja ili kućnih lekova upotrebljavao za to. Bolesti i njihovi lekovi navedeni su u daljem tekstu.

- ublažavanje bolova – tamjan
- diuretici i laksativi – mirođija, balzam, jabuka, crni luk, peršun
- astma – susam, med i mleko, tamjan
- pospešivanje varenja – beli luk, sandalovina, smreka, nana
- osveživač daha – nana, kim
- bolovi u grudima – smreka, seme slačice, aloja
- glavobolje – aloja, mak
- previjanje rana – med (prirodni antibiotik)
- anestetik – mak (takođe se koristi za nesanicu)
- opekotine i kožne bolesti – aloja
- epilepsija – kamfor
- povraćanje – seme slačice za izazivanje, nana za zaustavljanje

Za razgovor:

-Da li se ijedan od tih starih lekova koristi i danas? U Bibliji je bolest često upotrebljena kao skraćeno poređenje za greh. Ko je jedini lek za greh i zašto?

-Hristos nije lečio samo ono što je mučilo telo, već što je uticalo na srce i um. Kako Isus danas želi da nas izleči osećajno, duhovno, mentalno i fizički?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Jedan od razloga zašto adventistički hrišćani tako mnogo ulažu u razvoj zdravstvene službe u okviru bolnica, klinika i medicinskih škola je u tome što shvataju odnos između zdravlja i duhovnosti. Iako u potpunosti ne razumemo njihovu povezanost, ne možemo potpuno da cenimo duhovne veličine i živimo „punim životom“ ako patimo od neke fizičke bolesti ili određenih smetnji u razvoju.

Biblijski komentar

I Iscelitelj i Njegovi pomagači

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Marku 2,1-12)

Kada je počela da se širi vest o Isusovim isceliteljskim moćima, ljudi koji su se nadali olakšanju od fizičke patnje bili su dovedeni k Njemu. Ova priča je zanimljiva iz nekoliko razloga:

Kao prvo, čovek je bio bespomoćan i nije mogao sam da dođe; morao je da se osloni na ljubaznost prijatelja koji su ga doveli Isusu. Čovek je očigledno

izabrao prave prijatelje, jer kada su shvatili da je njihov pristup Isusu onemogućen, nisu želeli da priznaju poraz. Popeli su se na ravan krov, otvorili otvor u njemu i spustili čoveka pred Isusove noge.

Drugo, Isus je video čoveka u fizičkim mukama. Ali, umesto da ga isceli, Isusove prve reči su bile: „Sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji.“ (5. stih)

Isus je dobro poznao ljudsko srce. Kao što mi znamo rizične činioce, koji vode srčanim oboljenjima, dijabetesu, tumoru, itd, Isus je znao da je patnja ovog čoveka bila povezana sa njegovim izborom načina života. Pored toga što je bio oduzet, patio je od tereta krivice, koji je bio isto tako bolan kao i fizička patnja.

Ovo je, naravno, izazvalo sledeći odgovor zakonika: „Šta Ovaj tako huli na Boga? Ko može opraštati grijeha osim jednoga Boga?“ (7. stih)

Da bi pokazao da ima silu i vlast da oprašta grehe, Isus je rekao čoveku: „Ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.“ (11. stih)

Do određene mere, ljudi koji boluju od neke bolesti često osećaju teret krivice. Pitaju se da li postoji razlog za njihovu patnju. Da li su učinili nešto pogrešno? Da li ih Bog time kažnjava? Da li će ikada ozdraviti? Ova priča nas podeća da je Božja isceljujuća sila stvarna. Nažalost, ne možemo da znamo kada će je Bog upotrebiti, a kada ne. Sve što možemo jeste da imamo poverenja u Božju spremnost da uradi ono što je najbolje i da nas okruži prijateljima koji će učiniti sve što je potrebno da bi nas približili Njemu.

Razmislite o ovome: Koji prijatelj vam je pomogao, kada ste doživljavali fizičku ili emocionalnu patnju? Šta je učinio? Šta je po vama najuspešniji način za olakšavanje patnje ljudi koji žive oko vas? Kako na konkretan način možete nekome da pružite utehu?

II Konačno izlečenje

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 11,1-44)

Priča o Isusu i Lazaru značajna je iz brojnih razloga:

U Bibliji se nekoliko puta spominju Marija, Marta i Lazar. Rečeno je da je Isus svraćao u njihov dom u Vitaniji kad god se nalazio na tom području. Zato je

neobično što je Isus, iako je saznao da je Lazar bolestan (3. stih), ostao u tom mestu još dva dana (6. stih)

Svako ko je ikada razmišljao o Božjem vremenu treba to da zapazi. Isus i Njegovi učenici mogli su da odu u Vitaniju čim su čuli da je Lazar bolestan, ali to nisu učinili. Kada su konačno stigli, bilo je prekasno.

I Marija i Marta ukazale su Isusu na posledicu Njegovog kašnjenja, kao da su htele da Mu kažu da nije bio svestan šta je učinio. Tada je imao priliku da izgovori dobro poznate i ohrabrujuće reči: „Ja sam Vaskrsenije i Život; koji vjeruje Mene ako i umre življeće.“ (25. stih)

Čudo Lazarevog vaskrsenja još je složenije zbog činjenice da, osim Isusovih reči: „Lazar, naš prijatelj“ (11. stih), ne znamo mnogo o njemu. Znamo da je imao sestre, Mariju i Martu, znamo da je živio u Vitaniji; ali ne znamo čime se bavio u životu, niti kako je upoznao Isusa.

Suština je sledeća: ne moramo da budemo daroviti, poznati ili bogati da bismo doživeli vaskrsenje. Isusovo obećanje: „Ja sam Vaskrsenije i Život“ odnosi se i na nas kao što se odnosilo na Lazara.

Razmislite o ovome: Koje pouke možemo da izvučemo iz Isusovog odlaganja da odmah odgovori na poziv i molbu da izleči Lazara? Šta osećate koliko ste bliski sa Isusom u ovom trenutku? Bliski kao i Lazar? Šta mislite da li bi Isus promenio svoje planove da bi vama podario vaskrsenje? Zašto da, ili zašto ne?

III Naša služba isceljenja

(Podsetite se u razredu teksta iz Dela 3,1-9; 9,36-42)

Iako ponekad slušamo o ljudima koji su izlečeni na čudesan način, kao odgovor na molitve vernika, a ljudi za koje se mi molimo ne budu isceljeni? Zašto?

Izveštaji o Petru i Jovanu kraj Krasnih vrata i Petru i Taviti u Jopi podsećaju nas da je u vreme osnivanja Hrišćanske crkve, Bog koristio čudesna izlečenja kao uspostavljanje službe učenika. U opisu isceljenja hromog čoveka od strane Petra i Jovana, stoji zapisano: „I vidješe ga svi ljudi gdje ide i hvali Boga. A znadijahu ga da onaj bješe što milostinje radi sjeđaše kod Krasnijeh vrata crkvenijeh, i napuniše se čuda i straha za to što bi od njega.“ (Dela 3,9.10)

O Taviti u Bibliji je zapisano: „I ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi vjerovali su Gospoda.“ (Dela 9,42)

Razmislite o ovome: Iako Božja crkva danas ne pokazuje sve darove čudesnog isceljivanja, koja su prvi učenici učinili, mi, ipak, moramo da služimo onima koji su bolesni. Ta služba treba da obuhvata približavanje Hrista onima koji su bolesni, pružanje podrške u njihovoj patnji, obavljanje kupovine i slično, uveravanje u Božju ljubav, ukazivanje na Onoga koji je Vaskrsenje i Život.

Za razgovor:

-Koji duhovni darovi su korisni za vas u služenju bolesnima? Koje darove imate, i kako ih možete upotrebiti na tom polju rada?

-Kada ste bili bolesni, ko vam je pružio najveću podršku? Kako su vam pomogli? Koliko vam je to bilo od pomoći?

3.KORAK - PRIMENITE

Samo za učitelje: Služenje bolesnima je dobro za nas koliko i za njih. Pomažući im, saradujemo sa Onim koji je proveo toliko mnogo vremena isceljujući ljude za vreme svoje ovozemaljske službe.

Primena u svakodnevnom životu: Da li u vašoj crkvi postoji osoba koja je zadužena da vodi računa o tome ko je bolstan ili se nalazi u bolnici? Da li bi trebalo odrediti jednu osobu za to? Razgovarajte o tome.

4.KORAK - BUDITE KREATIVNI

Aktivnost: Posvetite nekoliko trenutaka da spomenete one vernike u svojoj crkvi, kojima bi prijala pažnja drugih vernika. Ne moraju da budu bolesni; mogu biti starije osobe ili na drugi način onesposobljeni. Navedite sve osobe kojih se možete setiti.

Napravite plan kako da ostanete u dodiru sa svakom od tih osoba. Zatim, odredite osobu iz razreda koja će biti zadužena da brine o tome da li neko pruža fizičku ili moralnu podršku onima kojima je potrebna posebna pažnja.

6. biblijska doktrina

Poučavanje „običnih“

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Marko 1,16-18.

Učenici će:

Saznati: Da su svi važni Bogu. Njegovi sledbenici ne treba da obraćaju pažnju na klasne razlike.

Osećati: Da Bog i u običnim ljudima vidi nešto vredno.

Činiti: Živeti kao Božje dete u društvu koje ceni neprirodno napravljene razlike, kao što su etnička pripadnost, nacionalnost, ekonomski status, nivo obrazovanja.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Poučavanje učenika nije određeno ljudskim merilima.

A. Prema kojim kategorijama se delimo u grupe i podgrupe? Navedite najmanje pet.

B. Koje osobine Bog traži kada priprema nekoga za učenika?

C. Koje osobine nas ujedinjavaju kao adventističke hrišćane?

II Osećati: Bog želi da znamo da u Njegovom carstvu svako od nas može nešto da pruži.

A. Kada razmišljate o sebi, kojim posebnim osobinama možete doprineti životu Crkve, a kojim životu mesne zajednice?

B. Kojim posebnim osobinama drugi u vašoj crkvi doprinose većem zajedničkom iskustvu? Budite određeni, navedite ih.

III Činiti:

A. Kako će ljudi u vašoj crkvi i zajednici prepoznati nebeska načela u vašem životu ove sedmice?

B. Kako je u Božjem carstvu biti „običan“ simbol časti? Koje biblijske ličnosti su na prvi pogled izgledale „obično“?

Zaključak: Veličina hrišćanstva je u tome što je prekrilo svet svedočanstvima ljudi koji su uglavnom bili neobrazovani i jednostavni. To nam pruža nedvosmislenu poruku. Iako nema ničeg pogrešnog u obrazovanju, ljudi koji prepoznaju svoje granice i oslanjaju se na Božje vođstvo mogu postići neverovatne stvari za Njega.

Program proučavanja

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Marko 1,16-18.

Ključno načelo duhovnog rasta: U Božjem carstvu ljudi se ne dele prema ljudskim kategorijama na bogate, siromašne, stare, mlade, obrazovane i neobrazovane.

Samo za učitelje: Iako ova pouka govori o jednakosti ljudi koje je Hristos došao da spase, ne možemo, a da ne delimo jedni druge na osnovu naših sličnosti i razlika. **Priznajte:** kada nekoga vidimo, postavimo sebi dva pitanja: **1) Po čemu smo slični? 2) Po čemu se razlikujemo?**

Da budemo iskreni, još od detinjstva smo učeni da „pravimo razliku“. Tako shvatamo kako je najbolje da se uklopimo u društveni sistem, ko su naši prijatelji, a koga treba da se plašimo?

Međutim, Isusova služba je pokazala da smo Stvaranjem svi postali Božja deca – od kojih su neki prihvatili spasenje, a drugi ne. Pre krsta svi smo bili isti, grešnici kojima je potrebna Božja milost.

2.KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Iako smo na osnovu definicije upotrebljenje u današnjoj pouci „obični“, to ne znači da smo svi isti. U stvari mi smo jedinstveni, i činjenica da smo pozvani da budemo Hristovi učenici

ukazuje da On vidi nešto u nama što možemo da upotrebimo da na jedinstven način doprinesemo Njegovom carstvu.

Biblijski komentar

I Čovek kao mi

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 2,21-40)

Iako je Isusovo rođenje bilo prorečeno preko anđela, i proslavljeno od strane mudraca, koji su prešli dalek put, i pastira koji su primili vest od anđeoskog hora, Isus i Njegovi roditelji nisu primili više pažnje, kada su došli u jerusalimski Hram u da Isus po običaju bude obrezan, od desetina drugih ljudi koji su bez sumnje toga dana bili tamo. Tom prilikom je i On bio običan.

Njegovo prisustvo u Hramu proslavio je samo Simeun, pravedni i pobožan čovek, i stara proročica Ana – i to samo zato što su se nadali i očekivali Mesiju.

Celokupno Isusovo detinjstvo sažeto je u sledećim rečima: „A Dijete rastijaše i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božja bješe na Njemu.“ (Luka 2,40)

Razmislite o ovome: Najveći deo svog života, Isus je proživeo povučeno. Iz onoga što znamo o Njegovoj javnoj službi, Njegov privatan život teško bi se mogao nazvati „običnim“. Kako zamišljate Isusov „izvanredan“ život? Šta mislite kako Ga je to pripremiło za javnu službu?

II Čudo u Kani

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 2,1-11. i Mateju 15,32-39)

Isus, čije rođenje je prorečeno vekovima ranije i čiju je službu Bog odredio, izabrao je da prvo javno čudo bude pretvaranje vode u vino na svadbi u Kani. Iako je prisustvovao gozbi kao gost, Isus je preuzeo ulogu domaćina. Rekao je slugama da napune vodom šest kamenih posuda. Svaka posuda je mogla da primi 75 do 120 litara vode. Onda se, iznenada, voda pretvorila u novo vino – ukupno oko 450 do 720 litara!

Naravno, sila koja menja ljude delovala je i ovom prilikom. (Postavlja se pitanje zašto u Bibliji nije zabeleženo da je Isus sa svojim učenicima

prisustvovao još nekoj svadbenoj svečanosti.) Istina je da je Isus otišao na to venčanje sa namerom da svima omogući lepe trenutke. On je znao šta je važno da učini da bi doneo radost.

U stvari, Isus se protivio kada su Ga ljudi poredili sa Jovanom Krstiteljem navodeći izreku: „Svirasmo vam, i ne igraste; žalismo vam se, i ne jaukaste.“ (Matej 11,17) Drugim rečima, Isus nije mogao svoje kritičare da učini zadovoljnim. Shvatajući da će primati kritike bez obzira šta činio, On je jednostavno živeo u skladu sa svojim načelima.

Razmislite o ovome: Isus se u svakoj prilici osećao kao u kući. Bogati i siromašni, mladi i stari – svi su se osećali prijatno u Njegovom prisustvu, možda zato što se nikada nije pretvarao da je nešto što nije. Kako se to razlikuje od našeg iskustva?

III Nemoguć san?

(Podsetite se u razredu teksta iz Dela 2,42-47)

Rana hrišćanska Crkva bila je izuzetna zbog činjenice da su ljudi svih životnih poziva i svih klasa zajedno slavili Boga, čineći jednu zajednicu.

To iskustvo, međutim, bilo je kratkog veka. Uskoro „podigoše Grci viku na Jevreje što se njihove udovice zaboravljahu kad se dijeljaše hrana svaki dan“. (Dela 6,1)

To je uskoro omogućilo stvaranje zvanične organizacije u crkvi i biranje vođa. Neko bi mogao da tvrdi da je organizacija neophodna radi nesmetanog rada svakog društva. Međutim, organizacija donosi određene odgovornosti i poredak vlasti; nije prošlo mnogo, a ljudi se više nisu smatrali jednakima. Kao što su svinje u knjizi Džordža Orvela „Životinjska farma“ izjavile da su svi jednaki, ali „neki...su više jednaki od drugih“.

Istorija hrišćanstva je puna primera ljudi koji su dozvolili da ih vlast „zanese“. Ipak, Isus je bio jasan: „Koji hoće da bude veći među vama, da vam služi.“ (Matej 20,26) Drugim rečima, najbolje vođe su one koje su spremne da služe.

Razmislite o ovome: Koliko god da hrišćani smatraju da su otporni na veštačke kategorije koje prevladavaju u svetu, Crkva i dalje traži od nekih

ljudi da upotrebe svoje darove za vođstvo, dok je drugima upućen poziv da ih podrže u odgovornostima koje imaju kao vođe.

Za razgovor:

-Koje hrišćanske vođe su dobro uskladile ulogu vođe sa ulogom vernika? Kako su to uspeli?

-Da li je organizacija nusproizvod greha? Drugim rečima, da li će na Nebu biti „direktora“, „pomoćnika direktora“, „zamenika direktora“? Obrazložite svoj odgovor.

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Reč *običan* često zvuči svakodnevno. Ali kad se naš auto pokvari, običan automehaničar može čudo da učini. Kada imate problema sa vodovodnim instalacijama, običan vodoinstalater je pravi spasilac. Isto tako, nema ničeg običnog u vernicima sa kojima svake Subote delimo klupu u crkvi.

Primena u svakodnevnom životu: Bilo bi korisno povremeno sagledati rad ljudi koji doprinose crkvenom životu. Ne samo propovednika, solista i đakona, već osoba koje vode dečiju subotnu školu, osoba koje spremaju hranu za zajedničke ručkove (i koje kasnije pospremaju), onih koji zimi dođu da upale grejanje i hlađenje leti, koji kose travu, popravljaju vodovodne instalacije, izbacuju smeće.

Ponekad kada pomislimo na „crkvu“ mislimo na „pastora“ ili „administrativne radnike“. Ali, kao što je ljudsko telo sastavljeno od mnogih „običnih“ delova, tako je i Hrišćanska crkva sačinjena od „običnih“ vernika, koji su važni za stalno uspešno delovanje crkve u našoj zajednici.

-Koji vernici bi, koji služe u vašoj mesnoj crkvi, najviše nedostajali kada bi iznenada prestali da obavljaju taj posao? Kako možete da im pokažete koliko cenite njihov rad?

-Osmeh i rukovanje nekad dugo putuju. Kada ste poslednji put zahvalili nekome za službu koju je organizovao u vašoj crkvi? Poklonite mu zahvalnicu pokazujući tako da cenite njegov rad.

Samo za učitelje: Zaista je neverovatno da tako mnogo „običnih“ ljudi mnogo doprinosi uspešnom radu Crkve i svih njenih službi i odeljenja. Zar ne bi trebalo nešto da učinimo da pokažemo da cenimo njihov rad?

Aktivnost: Kao grupa, isplanirajte neki znak pažnje ili aktivnost kojom ćete pokazati da cenite mnoge „obične“ ljude čija je služba često neprimećena od strane većine vernika u crkvi. U daljem tekstu navedeni su neki predlozi. Ako vam nijedan od ovih predloga ne odgovara, slobodno predložite svoje ideje.

-Pošaljite čestitku u znak zahvalnosti, potpisanu od strane svih članova razreda, sa kratkom porukom.

-Pripremite zakusku posle bogoslužjenja za sve one koji učestvuju u dečijoj subotnoj školi. Pored zahvalnosti koju ćete im uputiti za njihovu vernu službu, poklonite im mali poklon: kutiju keksa, bombone, olovke, itd.

-Navedite druge načine da pokažete „običnim“ ljudima da cenite njihov rad – ne samo jednom ili dva puta godišnje – već što češće. Svi smo mi obični, ali smo svi posebni!

7. biblijska doktrina

Isus i društveno odbačeni

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Jovan 4,28-30.

Učenici će:

Saznati: Upoznaće činjenicu da, u poređenju sa drugima, hrišćani u svom životu imaju određene prednosti. Naše životno merilo obično je malo više od merila ljudi koji nas okružavaju, i manje se borimo sa bolestima zavisnosti.

Osećati: Imaće duboko saznanje da te prednosti nose sa sobom i određene odgovornosti.

Činiti: Bićemo spremni da prepoznamo i pomognemo u rešavanju potreba odbačenih ljudi u našoj neposrednoj okolini, kao što je Isus činio, da bismo ih tako izvukli iz njihovog neprihvatljivog društvenog i ekonomskog položaja.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Služiti Isusu znači pomagati drugima.

A. U pouci za ovu sedmicu data su četiri primera ljudi koje često smatramo „odbačenima“. Koju grupu ljudi najčešće srećete prilikom svojih svakodnevnih aktivnosti?

B. Koliko Bog očekuje od nas da pomognemo onima kojima je potrebna pomoć?

II Osećati: Služiti Hristu služeći društveno odbačenima zahteva potpuno ugledanje na Njega.

A. Koliko daleko ste spremni da izađete iz oblasti lične udobnosti da biste u Hristovo ime poslužili odbačenima? Gde biste podvukli crtu?

B. Da li se osećamo nelagodno kad znamo da činimo nešto dobro? Ako je tako, šta nam to govori o našem shvatanju službe?

III Činiti: Biti svestan svog okruženja

A. Pomagati drugima ponekad može da znači deljenje hrane ili davanje novca. Međutim, to je obično lečenje simptoma problema. U čemu je pravi problem?

B. Pored pitanja: „Šta bi Isus učinio“, možda još jedno dobro pitanje glasi: „Kako mogu učiniti najviše dobra u Njegovo ime?“

Zaključak: Pomagati društveno odbačenima predstavlja jedan od najvećih izazova. Ali to ne znači da ne treba da činimo sve što god možemo da odgovorimo tom izazovu.

Program proučavanja

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 4,28-30.

Ključno načelo duhovnog rasta: Verovatno nije ništa teže nego da gledamo dalje od spoljašnjeg izgleda društveno odbačenih. Ipak, naše ispovedanje hrišćanstva nije iskreno ako u svakoj osobi ne vidimo Božji lik.

Samo za učitelje: U pouci za ovu sedmicu naglašeni su dobro poznati biblijski izveštaji. Iako se priče u odeljku za razgovor usredsređuju na društveno odbačene, većini od nas biće skoro nemoguće da zamislimo njihove životne uslove.

Uvodni razgovor: Na papirićima, ako je moguće, zapišite sledeće primere društveno odbačenih:

- beskućnici,
- zavisnici od droge,
- oni koji napuštaju srednju školu,
- prostitutke,
- tinejdžeri sa emotivnim problemima,
- osobe koje spavaju u svom automobilu,
- ilegalni imigranti,
- begunci od pravde,
- ulični prosjaci,
- tinejdžerke u drugom stanju.

Stavite papiriće u korpu i zamolite članove razreda da izvuku jedan i pročitaju šta je na njemu napisano. Tada zamolite sve učenike da zamisle život kojim ta osoba sigurno živi. Možete postaviti sledeća pitanja:

-Gde biste živeli?

-Kako biste zarađivali novac?

-U koga biste imali poverenja?

-Kako bi se ljudi ophodili prema vama?

-Kakva iskustva biste imali sa osobama koje dolaze u crkvu?

-Kako biste izašli iz te teške situacije?

-Za čim biste najviše žalili?

Većina između nas može samo da zamisli prilike koje su deo ličnog iskustva. Prethodno pomenuti primeri, iako istiniti, verovatno nisu deo vašeg ličnog iskustva. Kako, onda, možemo da se približimo takvim ljudima? Što je još važnije, kako služimo onima koji su prošli kroz slična iskustva?

2.KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Sledeći opisi su dobro poznati, možda peviše poznati, da ćete možda biti u iskušenju da ih samo letimično pročitate. Oduprite se iskušenju da dodirnete samo ključne delove, ne trudeći se da pristupite dubljim pitanjima.

Biblijski komentar

I Uhvaćena na delu

(Podsetite se u razredu na tekst iz Jevanđelja po Jovanu 8,1-11)

Isus je često bio u središtu pažnje koju nije želeo. Ovoga puta žena koju su doveli i gurnuli pred Njega bila je slika očajanja. Društveni čuvari moralnosti, koji su je doveli pred Isusa, želeli su da Mu postave zamku pod izgovorom da poštuju Zakon.

Jasno je da ovi fariseji i učitelji zakona nisu nimalo marili za pravdu. Da jesu, doveli bi i muškarca koga su uhvatili u činu preljube. Ne, njihova jedina namera izražena time što su samo nju doveli Isusu bila je da Ga proglase krivim ili zbog 1) odbacivanja Mojsijevog zakona ili 2) preuzimanja prava koje je isključivo pripadalo njihovim rimskim tlačiteljima. Nadali su se da će Isusa uvesti u čošak iz koga nema izlaza.

Naravno, Isus je prozreo zamku koju su mu fariseji i učitelji pripremili. Umesto da im neposredno odgovori, On se sagnuo i počeo da piše u pesku. Zatim je postavio pitanje koje je dovedenoj ženi zvučalo kao smrtna kazna: „Koji je među vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nju.“ (7. stih) posle toga je nastavio da piše po pesku.

Kada se uspravio pred sobom ugledao samo ženu, koju je upitao: „Ženo, gdje su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi? A ona reče: Nijedan, Gospode! A Isus joj reče: Ni Ja te ne osuđujem, idi, i otsele više ne griješi.“ (stihovi 10.11)

Neki mogu da shvate ovaj Isusov čin kao „mek stav kada je greh u pitanju“, ali većinu društveno odbačenih ne mora niko da podseća na njihove greške. Oni svakoga dana moraju da žive sa svojim greškama. Ljudi koji zahtevaju da se „greh nazove pravim imenom“ trebalo bi da zapamte Isusove reči: „Jer Bog ne posla Sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza Nj.“ (Jovan 3,17)

Razmislite o ovome: Život učenika treba da bude život poslušnosti i discipline. Ali, disciplina ne treba da bude surova ili osuđivačka. U životu, ipak, doživljavamo i pozitivna i negativna iskustva. Po čemu hrišćani treba da budu poznati? Zašto?

II Beznadežni slučaj

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanadželja po Marku 5,1-20)

Ova priča ima sve odlike holivudskog filma strave i užasa: poremećeni čovek živi na lokalnom groblju. S vremena na vreme hrabri ljudi odlaze tamo, hvataju ga, vezuju lancima i mole se da nikoga ne povredi. U međuvremenu mogu ga čuti kako dan i noć viče, i kako sebe tuče kamenjem.

Ono što je jasno pokazalo da taj čovek nije u potpunosti bio beznadežan slučaj jeste što je prepoznao Isusa kada mu je prišao. Povikao je: „Šta je Tebi do mene, Isuse Sine Boga Višnjega?“ (7. stih)

Na Isusovu reč zli duhovi su ostavili čoveka. Kada su stanovnici sela prišli da vide šta se događa, zatekli su čoveka „gdje sjedi obučen i pametan“. (15. stih)

Kada se Isus spremao da napusti taj kraj, čovek ga je molio da pođe sa Njim kao jedan od učenika. Međutim, Isus mu je rekao: „Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova.“ (19. stih)

Ovo je primer prilično neobičnog pristupa poučavanju učenika. Moramo da pretpostavimo da su uticaji koji su doveli do čovekovog strašnog stanja i dalje bili prisutni. Zašto ga je Isus ostavio? Kakvu podršku je čovek mogao da očekuje od onih koji su ga poznavali? Kakve glasine će ljudi koji ga poznaju verovatno širiti?

Biblijski izveštaj kaže da ljudi „počeše Ga moliti da ode iz njihovijeh krajeva“. (17. stih) Zašto su ljudi to učinili? Da li možda zato što su više voleli stanje kakvo je vladalo pre Isusovog dolaska? Da li su njihovi životi na neki način poremećeni njegovim ozdravljenjem? Ako jesu, kako?

Razmilite o ovome: Sve što danas znamo o mentalnim bolestima i zavisnostima bilo je nepoznato ljudima Isusovog vremena. Bilo bi pogrešno pretpostaviti da treba da odbacimo utvrđenu medicinsku praksu i da se samo molimo za ljude koji su mentalno nestabilni. Ali, takođe, treba da prihvatimo da je Božja sila dostupna u prilikama u kojima čovek više ništa ne može da učini.

Za razgovor: Kao pripadnici palog ljudskog roda, svi smo mi, na neki način, „odbačeni“ sa Neba. Kako nam to saznanje može sledeći put pomoći kada budemo u iskušenju da se udaljimo od onih koji su ugnjetavani ili pogođeni bolešću, kojima je potrebna naša pomoć?

III Traženje usluge

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 4,5-32)

Priča o ženi koju je Isus sreo na Jakovljevom izvoru je primer da je Isus odbacio utvrđena društvena merila i prišao osobi kojoj je bila potrebna pomoć.

Na primer, Jevreji nisu želeli da imaju išta sa Samarjanima. Zatim, bilo je malo verovatno da bi Jevrejin tražio uslugu od Samarjanina (odraz netrpeljivosti koja je vladala među njima). Konačno, bilo je neobično da žena razgovara sa muškarcem sa kojim nije u srodstvu. Ipak, Isus je porušio sve ove kulturološke tabue.

Verovatno nijednom Isusovom učeniku ne bi bilo prijatno da uradi ono što je Isus učinio. To što je ova priča zabeležena u Bibliji snažan je pokazatelj da ljudski običaji ne treba da nam budu prepreka da pridemo ljudima iz svih društvenih klasa. Isus je pomažući ženi, mogao da dosegne celo selo.

Razmislite o ovome: Ponekad kada želimo da uložimo napore da se približimo drugima, moramo da stavimo na stranu utvrđene običaje ili društvena merila.

Za razgovor:

-Koja društvena merila ste počeli drugačije da shvatate? Kako je Crkva uticala na te promene?

-Uopšteno gledano, da li smatrate da religiozni ljudi pokazuju otpor ili spremnost da pomognu kada su društveno odbačene osobe u pitanju? Navedite primere.

3.KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Uspeh u poučavanju ljudi koji pripadaju drugim društvenim grupama zavisi od toga koliko smo upoznati sa njihovim načinom života.

Primena u svakodnevnom životu: Većina ljudi sa kojima redovno dolazimo u dodir slični su nama. Međutim, dosezanje ljudi iz različitih društvenih grupa – naročito društveno odbačenih, zahteva od nas da napustimo oblast lične udobnosti i uobičajenu praksu. Setite se trenutka kada ste pokušali da to učinite? Kakvi su bili rezultati? Na koji način vam je to promenilo način života?

4.KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Može vam izgledati da rad za društveno odbačene osobe zahteva prilično ozbiljnu promenu stavova. Međutim, naša hrišćanska tradicija već je stavila naglasak na dosezanje ljudi koji su učinjeni sporednim i ostavljeni po strani.

Aktivnost: Pročitajte sledeće tekstove zamenjujući reč „odbačeni“ rečju „grešnik“.

Psalam 25,8; Matej 9,13; Luka 15,1.2; Rimljanima 5,8; Psalam 51,13; Matej 11,19; Luka 19,7; 1. Timotiju 1,15.

Kako je Božji stav prema „odbačenima“ pokazan u ovim tekstovima? Koliko ozbiljno treba da shvatimo taj stav? Drugim rečima, koliko bi se naše ponašanje promenilo da posmatramo ljude onako kako ih Bog vidi?

8. biblijska doktrina

Sa bogatima i poznatima

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: 1. Timotiju 6,10.

Učenici će:

Saznati: Da ovozemaljsko bogatstvo donosi mnoga iskušenja sa kojima ljudi skromnih primanja ne moraju da se bore.

Osećati: Biće uvereni da Bog nema drugačiji odnos prema bogatima i poznatima i onima koji imaju manje prednosti u životu.

Činiti: Shvatiće da se ispod svake spoljašnjosti, bilo da je osoba bogata ili siromašna, poznata ili nepoznata, nalazi osoba sa sličnim potrebama.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Bogatstvo nije rdavo. „Jer je korijen sviju zala srebroljublje.“ (1. Timotiju 6,10)

A. Zašto lako padamo pod uticaj ovozemaljskog bogatstva? Šta to govori o nama kao pojedincima ili kao hrišćanima?

B. Kako se nade i strahovi bogatih i moćnih razlikuju od naših? Po čemu su isti?

II Osećati: Kao što Isus nije obraćao pažnju na spoljašnjost, tako se i mi moramo približiti drugima kao ljudima koji se ne razlikuju od nas.

A. Šta je Isus video u Nikodimu kada je, pod okriljem noći, razgovarao sa njim?

B. Koju je pouku Isus uputio Zakheju, kada je izrazio želju da pođe u njegov dom?

C. Kakav je stav Isus zauzeo prema bogatom mladiću?

III Činiti: Način na koji se ophodimo prema drugima treba da se isključivo temelji na činjenici da su stvoreni po Božjem obličju.

A. Kako na najuspešniji način, sa istim dostojanstvom i poštovanjem možemo da se ophodimo prema svima?

B. Podelite svoje iskustvo kada ste se osećali poštovanim zbog načina kako su se drugi ophodili prema vama.

Zaključak: Ako sledimo Hristov primer, možemo se približiti ljudima bez obzira da li su bogati ili siromašni, poznati ili svakodnevni.

Program proučavanja

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: 1. Timotiju 6,10.

Ključno načelo duhovnog rasta: Bogatstvo je sredstvo. Kao i vatra, bogatstvo može biti upotrebljeno na dva načina, koristan i nekoristan.

Samo za učitelje: Bogatstvo je relativan pojam. Po većini merila, ljudi koji žive u bogatim zemljama kao što su SAD, Kanada, Australija, Brazil, Saudijska Arabija, Japan, Francuska, Nemačka, mogu se smatrati bogatima u odnosu na druge ljude. Mnogi od nas sebe ne smatraju bogatima. Međutim, ipak, možemo da naučimo nešto iz ove pouke.

Uvodni razgovor: Pitajte ko je od članova iz razreda bio na putovanju u inostranstvu. Neka spomenu neke „luksuzne stvari“ koje ljudi u razvijenim zemljama smatraju svakodnevnom pojavom. Razgovarajte na tu temu kako to utiče na naše shvatanje bogatstva.

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Ne zaboravite da članovi u vašem razredu mogu imati visoke prihode. Obratite pažnju na tu činjenicu i nemojte o bogatima govoriti na grub način. Nisu svi bogati ljudi sebični ili moralno posrnuli. Kao i neki ljudi o kojima ćemo govoriti u pouci za ovu sedmicu, mnogi daju sve od sebe da upotrebe svoja sredstva za izgradnju Božjeg carstva.

Biblijski komentar

I Čovek koji je došao noću

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 3,1-21)

Isus nije samo privlačio ljude svih uzrasta, različitog obrazovanja, pripadnike različitih etničkih grupa, već i ljude različitog ekonomskog položaja. Nikodim je bio jedan od onih čije je srce bilo pokrenuto vešću koju je čuo sa Isusovih usana.

Međutim, postojale su prepreke koje su sprečavale Nikodima da u toku dana poseti Isusa. Prva prepreka bio je njegov položaj; bio je farisej, član vladajućeg saveta. Pomislite na sve privilegije koje bi on i njegova porodica izgubili da je napustio Sinedrion i objavio svoju vernost Hristu. Mogao je da izgubi svoj udoban dom, a njegova porodica možda bi morala da prihvati niži životni standard.

Pored toga, bilo je nesumnjivo od velike pomoći da Nikodim ostane u savetu. Bio je u blizini ljudi koji su smatrani vođama i koji ne bi drugačije shvatili suštinu Hristove službe. Možemo samo da zamislimo kakve je razgovore Nikodim vodio sa svojim prijateljima farisejima.

Razmislite o ovome: Isus nas vrlo dobro poznaje. Njegov poziv da Ga sledimo uzima u obzir sve naše darove i osobine. Zato lično iskustvo nikada ne treba da služi kao pravilo, i da očekujemo da se drugi prilagode našem iskustvu. Isus želi da svako od nas učini nešto. Koliko bi vaša crkva bila oslabljena da su svi kao vi? Koje darove onda ne bi imala? Crkva, kao i stvaranje, napreduje na osnovu raznolikosti. Kako se raznolikost u darovima ogleda u vašoj crkvi?

II Čovek koji je želeo da vidi Isusa

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 19,1-10)

Malo je onih koji su u jevrejskoj kulturi bili tako prezirani kao carinici. Oni su bili saradnici omraženih rimskih tlačitelja. Bilo je opšte poznato da su, pored toga što su sakupljali novac za Rimljane, zadržavali novac i za sebe. Kada su ljudi uočili njihovu lepu odeću i velike kuće, znali su da su to stekli na nepošten način.

Tako se Zakhej našao u krošnji drveta, sa svim što ukazuje na bogatstvo – njegove cipele od trista dolara, markirano odelo, kravata od sto dolara, zlatan prsten i poslovna torba od najkvalitetnije kože – kupljena i plaćena novcem koji je iznudio od svojih sunarodnika Jevreja.

Da je Isus razmišljao kao i ostali Jevreji, mogao je pozvati Zakheja na odgovornost upravo tada i upravo na tom mestu. Pomislite kako je Isus mogao da osudi i ponizi Zakheja pred svima. Zaslužio je to, zar ne?

Umesto toga Isus je jednostavno rekao: „Zakheju, siđi brzo, jer Mi danas valja biti u tvojoj kući.“ (5. stih)

Ima nečega uzvišenog u načinu kako je Isus pristupio Zakheju. Pozvao je sam sebe u Zakhejev dom i uskoro je Zakhej izjavio: „Gospode, evo pola imanja svojega daću siromasima, i ako sam koga zanio vratiću onoliko četvoro.“ (8. stih)

Nije moglo bolje da ispadne ni da je Isus planirao tako da bude. Čekajte, možda i jeste!

Razmislite o ovome: Prepoznajući Zakhejevu jedinstvenu ličnost, Isus je prilagodio svoj zahtev da bi postigao upravo ono što želi. Isus nije tražio od Zakheja da da sve što ima, samo je tražio od njega da učini ispravan poduhvat. Koje sličnosti moramo da imamo na umu u našim odnosima sa drugim ljudima? Kako prilike, kao što su godine starosti, obrazovanje ili ekonomski položaj utiču na te odnose? Sa kim vam je najprijetnije da stupate u kontakt: nekim ko je u velikoj meri poput vas ili neko ko je drugačiji od vas? Zašto?

III Čovek koji je sve zadržao

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 19,16-26)

Ovo je možda jedna od najtežih priča za tumačenje u celom Svetom pismu. Ipak, to nije zaustavilo naraštaje propovednika da osude mladića zato što je odbio Isusov poziv da proda sve što ima i da siromasima. Ironično je to što uprkos svim propovedima koje smo čuli, a temelje se na ovoj priči, Crkvu i dalje ostavljamo sa istim novčanim sredstvima što smo učinili kada smo tog jutra parkirali svoje automobile u crkvenom dvorištu.

Sušтина je u tome da Isus ne želi naš novac; On želi nas. Možemo prodati sve i obući odeću napravljenu od novina, ali nas to, samo po sebi, neće približiti Hristu.

Kada je Bog u Starom zavetu rekao: „Donesite sve desetke u spreme“ (Malahija 3,10), neizrečena suština sastoji se u tome da On poziva svoj narod

da saraduje sa Njim, koristeći ostalih 90 posto za život u skladu sa Njegovim nebeskim načelima.

Razmislite o ovome: Suprotno mišljenju nekih, siromašni učenici nisu bolji učenici. Svi smo blagosloveni materijalnim dobrima da bismo blagoslovili druge. Ima bogatih ljudi (kao i siromašnih) koji koriste sva svoja raspoloživa sredstva da služe isključivo ličnim željama. Takođe, ima bogatih ljudi, koji su dali više novca u dobrotvorne svrhe nego što će većina od nas videti u svom životu.

Za razgovor:

-Zašto postoji napetost u Crkvi (i u svetu) između bogatih i siromašnih? Šta treba da naučimo iz takve nejednakosti? Koje smernice nam Sveto pismo daje u rešavanju takve napetosti?

-Da li ste ikada bili u iskušenju da se prema bogatima odnosite drugačije nego prema siromašnima? Zašto? Šta možemo naučiti iz Isusovih učenja što nam može pomoći da promenimo svoja shvatanja i ponašanje u toj oblasti?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: „Novac ne može da kupi sreću“, glasi izreka. Ipak, novac je stvarnost koju ne možemo zanemariti. Za mnoge, novac nije samo znak uspeha; on je neophodan u naporima za preživljavanje.

Primena u svakodnevnom životu: U poslednjih nekoliko godina neke zemlje su se u toku svetske krize našle na ivici finansijskog kraha. Mnogi pojedinci i porodice posmatrale su kako njihova sigurnost oslonjena na novčana sredstva nestaje.

Kako bi Crkva trebalo da bude uključena u nalaženje rešenja? Može li Crkva kao celina ili kao pojedinačne grupe vernika da učini išta da ublaži finansijski pad u svetu?

Da imate moć da na čudesan način promenite prilike, kako biste je iskoristili?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Da li ste upoznati sa finansijskom situacijom članova svoga razreda? Da li znate ko, iz finansijskih razloga, živi sa svojim roditeljima, ko ima decu u adventističkim školama ili ko teško živi sa mesečnim prihodima? Vi ne držite samo pouku o bogatstvu, vi držite pouku o životu.

Aktivnost: Pozovite članove svog razreda da podele sa svima svoja omiljena obećanja iz Biblije, koja se odnose na njihov finansijski položaj. Pitajte: šta je bolje, da se usredsredimo na ono što nemamo ili da zahvaljujemo Bogu na onome što imamo? Zašto?

Završite pouku molitvom, tražeći od Boga da vodi učenike da budu verni pristavi, bilo da imaju malo ili mnogo.

Poučavanje moćnih

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Dela 6,7.

Učenici će:

Saznati: Da ne stoje sami kada stoje pred moćnim ljudima.

Osetiti: Biće uvereni da Sveti Duh može da upotrebi i nas, kao što je govorio kroz vernike u prošlosti.

Činiti: Dok svedoče za Hrista, stupaće u dodir sa drugim ljudima bez obzira na njihov društveni položaj.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Niko ne može uspešno da služi Hristu ako Ga pre toga nije upoznao kao Gospoda i Spasitelja.

A. Zašto su učenici i drugi vernici bili tako silni svedoci?

B. Kakav utisak se nadate da ostavljate na one kojima svedočite?

II Osetiti: Služiti Hristu znači koristiti lične darove na Njegovu slavu.

A. Da li ste osoba koja se nalazi „u prvim redovima“ ili „iza scene“? Da li je to važno? Objasnite.

B. Tokom vremena učenici su razvijali darove koji su ih osposobili da stanu pred skupštine i sudije. Možete li da zamislite u kojim ćete situacijama morati da ustanete za svoju veru?

III Činiti: Najbolje poznajemo ljude kojima najviše služimo.

A. Po čemu vas poznaju u vašoj zajednici, kao pojedinca i kao deo grupe vernika?

B. Kako se meri uspeh kada stojimo pred uticajnim članovima naše zajednice? Po broju ljudi koji nas čuju ili po broju ljudi koji se odazovu pozivu?

Zaključak: Isusov metod u doseganju moćnih ljudi bio je isti kao metod koji je primenjivao kod ostalih: On ih je upoznao, saosećao sa njima, služio im i zadobijao njihovo poverenje. Svaki pokušaj da „iskoristimo prečicu“ iz Njegovog metoda biće neuspešan.

Program proučavanja

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Dela 6,7.

Ključno načelo duhovnog rasta: Verni učenici služe kome god i gde god su pozvani da služe.

Samo za učitelje: U kulturi u kojoj su poznate ličnosti slavne, među kojima su profesionalni sportisti, filmske zvezde, političari, izvođači, možemo se ponekad osetiti beznačajnim, ili kao da nemamo ništa da podelimo sa ljudima koji su očigledno mnogo „važniji“ od nas. Ali kao Hristovi učenici, imamo važnu vest i nikada ne znamo, kada će nam se ukazati prilika da je podelimo sa drugima.

Uvodni razgovor: Zamolite članove razreda da podele iskustvo koje su stekli, kada su sreli neku poznatu ličnost. To može biti profesionalni sportista, filmska zvezda, predsednik Generalne konferencije, televizijski evanđelista, političar itd. Gde se to dogodilo? Koji je događaj bio u pitanju? Kako su se članovi razreda osećali kada su te osobe otišle? Da li su se prilikom tog susreta osećali nelagodno? Ili su imali utisak kao da su bili sa nekom osobom – koja je slučajno poznata ličnost?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Za većinu od nas, susreti sa moćnim ljudima neizbežno su kratki razgovori bez pripreme. Međutim, uvek je moguće da će se ukazati prilika da posejemo seme Jevanđelja koje će se, uz Božji blagoslov, razviti u nešto više.

Biblijski komentar

I Bog postavlja vlasti

(Podsetite se u razredu teksta iz Rimljanima 13,1-7)

„Jer nema vlasti da nije od Boga.“ (1. stih) Ovim rečima apostol Pavle podseća svoje čitaoce da Bog određuje zemaljske vladare i da oni rade po Njegovoj volji i planu.

Međutim, moramo da priznamo da nisu sve vođe u svetu deo Njegovog plana. Oni, kao i svi mi, imaju slobodu da donose sopstvene odluke. Iako im dozvoljava da donose odluke sami, Bog nije odgovoran za ono što oni čine.

Pavlov savet vernicima u Rimu bio je da se pokoravaju i poštuju vladare na različitim nivoima vlasti, jer na taj način poštuju Boga.

Međutim, dve biblijske ličnosti učinile su i više od pokoravanja zemaljskim vladarima; oni su im služili. Josif i Danilo imali su priliku da služe na najvišim nivoma državne vlasti. Po svim izveštajima činili su to pokazujući poštovanje. Verno su služili ne praveći kompromis sa svojim načelima. Istina je da su imali svoje neprijatelje, kao i sve državne slugе, ali su služili kao poštovane i cenjene careve slugе.

Kao takvi, njihova služba neposredno je donela korist podanicima carstva u kome su živeli. Josifov plan da sačuva žito u vreme plodnih godina za razdoblje sušnih godina, spasao je mnoge žvote (uključujući njegovog oca, braću i njihove porodice). Danilov mudri savet Navuhodonosoru doveo je do Navuhodonosorovog obraćenja (Danilo 4) i pomogao mu da postane mudriji i verniji vladar.

Razmislite o ovome: Iako izgleda da većina ljudi želi da radi u javnoj službi zbog određenih privilegija i vlasti koje imaju, sam pojam javne službe je častan. Ljudi koji dobro obavljaju svoj posao imaće podršku. Oni koji ga obavljaju loše treba da budu pozvani na odgovornost. Naš izbor prilikom glasanja pokazuje i jedno i drugo. Na koji način hrišćani mogu da pozovu na odgovornost izabrane službenike? Kao što je odgovornost važna u javnoj službi, takođe je važna i u Crkvi. Navedite jedan primer iz Crkvi koji ukazuje na nedovoljnu odgovornost.

II Davanje i primanje naredbi

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 8,5-13. i Luki 7,1-10)

Nisu svi odnosi između Jevreja i Rimljana bili neprijateljski. U ovom opisu događaja kapetan koji ima bolesnog slugu čuo je da Isus isceljuje bolesne. Problem je bio u tome što je on, Rimljanin, a s obzirom na netrpeljivost koju je većina Jevreja osećala prema Rimljanima, oklevao je da priđe Isusu. Zamolio je svoje prijatelje Jevreje da se obrate Isusu umesto njega.

Njihov pristup je poučan: „A oni došavši k Isusu moljahu Ga lijepo govoreći: Dostojan je da mu to učiniš; jer ljubi narod naš, i načini nam zbornicu.“ (Luka 7,4.5)

Drugim rečima: „Taj čovek nije kao drugi Rimljani; on nas voli i zalaže se za nas.“ Tužno je to što su promašili smisao. Isus ne pomaže nekome zato što je Rimljanin ili Jevrejin, ili zato što je neko dobar ili loš. Isus pruža milost tamo gde je najpotrebnije. Kada se kapetan vratio kući, saznao je da je njegov sluga ozdravio.

Razmislite o ovome: Moćni ljudi često osećaju mnoge nesigurnosti kao i svi ostali. Oni samo imaju više sredstava kojima to mogu da prikriju. Takođe, često oklevaju da izraze svoje potrebe. Mnogi su okruženi nekom vrstom pratnje, ulizicama koje uživaju i koriste položaj poznatih osoba. Kome moćni mogu zaista da veruju? Da možemo da se nađemo u društvu nekih moćnih ljudi, kako bismo znali da ne pokušavamo da iskoristimo njihov položaj da bismo dobili nešto za sebe?

III Pred moćnim ljudima

(Podsetite se u razredu tekstova u Jevanđelju po Mateju 26,57-68; 27,11-14; Luki 23,1-12; Delima 24-26)

I Isus i Pavle morali su da stanu pred skupštine i vladare da objasne svoj rad. Oni sigurno nisu priželjkivali da se nađu u takvoj prilici, ali nisu ustuknuli pred njom.

Ono što je bio izazov i onda i sada jeste iskazati poštovanje i biti obziran. Isus i Pavle poznavali su svoje slušaoce i koristili su reči koje su bile poznate njihovim slušaocima. Iako je Pavle više govorio, obojica su pokazala poštovanje prema sudijama time što su bili jasni i sažeti.

Sa toliko toga na kocki, jedva da možemo da verujemo sebi da ćemo u svojoj mudrosti dobro odgovoriti. Nesumnjivo je da je to razlog Isusovog obećanja: „I

pred vlastelje i careve vodiće vas Mene radi za svjedočanstvo njima i neznaoćima. A kad vas predadu, ne brinite se kako ćete ili šta ćete govoriti; jer će vam se u onaj čas dati šta ćete kazati. Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašega govoriće iz vas.“ (Matej 10,18-20)

Razmislite o ovome: Mi možda nikada nećemo morati da se branimo pred sudijama, ali ćemo ponekad imati priliku da svedočimo za Hrista na autobuskoj stanici, u avionu, u nekom druženju kada nas uptaju: Šta znači biti adventistički hrišćanin?“

Za razgovor:

-Ako učenici od svog Učitelja uče kako da žive, koje pouke treba da usvojimo iz Isusovog ophođenja prema moćnima? Navedite makar tri.

-Kada vam se u jednostavnom, prijateljskom okruženju postavi pitanje u šta verujete, koja ćete dva ili tri važna verovanja istaći?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Iako ova pouka govori o poučavanju moćnih, načela o kojima smo govorili mogu se primeniti na ljude svih uzrasta, različitih etničkih grupa i društvenog položaja. Svoj pristup možemo da prilagodimo u zavisnosti od prilike; osnovna načela kao što su poštovanje, ljubaznost i vernost primenjuju se širom sveta.

Primena u svakodnevnom životu: Hrišćani iz prvog veka suočili su se sa protivljenjima na dve strane: s jedne strane Jevreju su ih sumnjičavo posmatrali, smatrajući ih jereticima. Sa druge strane, Rimljani nisu mogli razumeti njihovu odanost razapetom osuđeniku. U takvom okruženju mnogo neosnovanih glasina stvaralo je veliku zbunjenost.

Kako su prvi hrišćani posvedočili velikom mnoštvu o sebi? Kako je ta vest prenesena u cazarov dom? Kako današnji hrišćani mogu da prilagode taj način rada?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Rani hrišćani rizikovali su da budu gonjeni ako privuku previše pažnje ljudi na vlasti. Šta mi rizikujemo time što smo neprimetni?

Aktivnost: Zamolite članove razreda da napišu pismo uredniku lokalnih novina. U pismu možete tražiti podršku nekih javnih službenika u vezi sa nekim pitanjem. Pismo će možda uticati na čitaoce da pokažu više brige za pitanja o javnom zdravlju ili sigurnosti.

Podelite i razgovarajte o nekim idejama: bolje obeleženi pešački prelazi, bolje sprovođenje ograničenja brzine u blizini škola, oštrije mere koje će sprečiti maloletna lica da se snabdeju cigaretama, itd. Vernici ne treba da spominju da su adventisti, čak ni hrišćani. Ideja je da budemo osobe koje na pozitivan način doprinose javnom dobru.

10. biblijska doktrina

Poučavanje naroda

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Isaija 56,7.

Učenici će:

Saznati: Potvrdiće da su u Božjem carstvu pridevi – afrički, azijski, evropski, američki – potpuno nepotrebni.

Osetiti: Neće deliti ljude prema starosti, etničkim grupama, ekonomskom položaju i religiji.

Činiti: Iskoristiće svaku moguću priliku da uključe ljude različitog porekla i shvatanja.

Smernice za proučavanje:

I Saznati: Božja briga za stvorenja prevazilazi ljudske podele.

A. Zašto nam je lako da ljude razvrstavamo u određene kategorije: dobri i rđavi, domaći i strani, sveci i grešnici?

B. Zašto je shvatanje ili/ili opasno u našem pokušaju da poučavamo ljude?

II Osetiti: Naše sličnosti sa drugima često su brojnije od razlika.

A. Navedite deset odlika koje su nam kao ljudima zajedničke?

B. Isključujući pitanje vere, navedite deset karakteristika po kojima se međusobno razlikujemo?

C. Šta je lakše: da naglasimo razlike ili sličnosti? Zašto je tako?

III Činiti: Božji proroci su ponekad primali vesti koje su prenosili Božjem narodu. Međutim, neku proroci su imali vest za pripadnike drugih naroda.

A. Da li je izrailjski narod ispunio svoju ulogu da bude videlo drugim narodima? Zašto da, zašto ne?

B. Zašto nisu ispunili svoj zadatak?

C. Šta je izrailjski narod trebalo da učini što nije učinio? Kakve pouke možemo izvući iz njihovog neuspeha?

Zaključak: Ljudi koji imaju poruku za ceo svet ne služe na pravi način ako veruju da Bog brine samo za njih, da se vraća samo da njih spase. Treba da shvatimo da Bog želi da mi otkrijemo Njegovu ljubav „svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“. (Otkrivenje 14,6)

Program za proučavanje

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Isaija 56,7.

Ključno načelo duhovnog rasta: Božje carstvo nije ograničeno etničkim ili geografskim granicama.

Samo za učitelje: Iako mnogi delovi Biblije predstavljaju izveštaj o Božjem odnosu prema Njegovom narodu, Jevrejima, još jedna tema provlači se kroz Bibliju: da Bog zapravo sve ljude na Zemlji smatra svojim. Ova pouka predstavlja izazov Božjem „izabranom“ narodu, koji tvrdi da ima određena prava.

Uvodni razgovor: Jevreji su smatrali da postoje samo dve grupe ljudi u svetu: Jevreji i svi ostali. „Sve ostale“ su zvali neznabošci. Bilo da su Vavilonjani, Rimljani, Kinezi ili Etiopljani – svi su bili smatrani neznabošcima. Taj stav, međutim, bio je uobičajen u starom svetu; Grci su, na primer, sve ostale narode smatrali „varvarima“.

Na šta nam ukazuje ovakav stav? Da Bog brine samo za Jevreje, šta bi to govorilo o Njemu? Srećom, Bog je veći nego što bilo ko od nas može i da shvati.

Da li ste nekada otputovali negde gde je bilo očigledno da „niste odande“? Kako ste se osećali kao „stranac“?

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Ne morate dugo da čitate Bibliju da biste shvatili da Bog sebe smatra Bogom Jevreja. Ali, On Sebe, takođe, smatra Bogom celog ljudskog roda. Božje interesovanje za sve ljude, a ne samo Jevreje, potiče

još od Stvaranja, kada je Bog stvorio ceo svet, kao i prve roditelje ljudskog roda, Adama i Evu.

Starozavetni izveštaji o Josifu, Ravi, Ruti, Danilu, Jestiri i Joni pokazuju da Bog ne samo da je obraćao pažnju na druge narode, već je često dovodio na svoj put da ih prigrlji i učini delom Njegove verne zajednice.

Novozavetne ličnosti kao što su bili mudraci, koji su se pojavili iz daleke zemlje da se poklone bebi Isusu, milostivi Samarjanin, žena Samarjanka na Jakovljevom izvoru, rimski kapetan koji je imao bolesnog slugu, žena iz krajeva tirskih i sidonskih čija je kćer bila bolesna, pokazuju da Isusa nije sprečavalo da pomogne drugim ljudima samo zato što nisu bili Jevreji.

Biblijski komentar

I Bog je predobar prema neznabošcima?

(Podsetite se u razredu teksta iz Knjige proroka Jone 3,4)

Izveštaj o Joni je poučan zato što pokazuje Božje staranje za druge narode, ali i kako su Jevreji, u ovom slučaju Jona, razumeli svoju misiju i međusobne razlike.

Bog je poslao Jonu sa porukom suda: „Jošte četrdeset dana, pa će Ninevija propasti.“ (Jona 3,4) Nije bilo nagoveštaja da narod Ninevije išta može da učini da odvrati ovo zlo; njihova sudbina je bila zapečaćena. Ostalo im je još četrdeset dana.

Međim, izgleda da je Jona bio tako ubedljiv evanđelista da je car, kada je čuo Joninu poruku, pozvao ceo narod (čak i životinje) da se pokaju i pokriju kostreću. „Ko zna“, rekao je, „eda se povrati i raskaje Bog i povrati se od ljutoga gnjeva svojega, te ne izginemo.“ (9. stih)

U biblijskom izveštaju dalje je zapisano: „I Bog vidje djela njihova, gdje se vratiše sa zloga puta svojega; i raskaja se Bog oda zla koje reče da im učini, i ne učini.“ (10. stih) Radosna vest! Zar ne?

Ne za Jonu. Ceo grad bio je pošteđen, ali Jona nimalo nije bio zadovoljan zbog toga. „I pomoli se Gospodu i reče: Gospode, ne rekoh li to kad još bijah u svojoj

zemlji, zato šćah prije pobjeći u Tarsis; jer znah da si Ti Bog milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem, i kaješ se oda zla.“ (Jona 4,2) Oćigledno Joni nije smatalo kada je Bog pokazao milost prema njemu i njegovim sunarodnicima; u stvari, priznao je to kada se molio u stomaku velike ribe: „Spasenje je u Gospoda.“ (Jona 2,10) Ali milost i saosećanje prema neznaoščima? To je za Jonu bilo previše.

Razmislite o ovome: Da li ste zaprepaščeni zato što Bog brine o neznaoščima kao što brine o Jevrejima? Da li isto brine za katolike kao što brine za adventiste? Šta je sa ostalim hriščanima, hinduistima, muslimanima, buduistima – da li On brine o svima njima? Objasnite.

Proćitajte sledeće tekstove: Psalam 86,9; Isaija 52,10; 56,7; 61,11. U okviru izveštaja o Joni, kako razumete ove tekstove?

II A Junak je ...

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevandělja po Luki 10,25-37)

U vreme kada je Isus isprićao priću o milostivom Samarjaninu, po mišljenju većine Jevreja nisu postojali „dobri“ Samarjani. Netrpeljivost među njima vladala je stotinama godina unazad.

Isus je isprićao ovu priću u razgovoru sa „zakonikom“ (25. stih). Njegovo pitanje je glasilo: „Šta ću ćiniti da dobijem život vjećni.“ (25. stih)

Isusov odgovor se satojao iz dva dela: „Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem...“ i „bližnjega svojega kao samoga sebe.“ (27. stih)

Kada Mu je postavljeno pitanje koga treba smatrati bližnjim, Isus je isprićao priću o ćoveku koji je bio pretućen, opljaćkan i ostavljen da umre na putu u Jerihon. Sveštenik i levit prošli su pored njega ne ukazujući mu nikakvu pomoć. Jedan od prezrenih Samarjana stao je da pomogne ranjenom ćoveku. Ne samo da je previo njegove rane, već je stavio ćoveka na magarca, odveo ga u gostionicu i platio gostionićaru da se brine o njemu.

Razmislite o ovome: Isusovo pitanje: „Šta misliš, dakle, koji je od one trojice bio bližnji onome što su ga bili uhvatili hajdući“ (36. stih), nosilo je u sebi određene zaprepaščujuće zaključke? Ako su sveštenik i levit, koji su trebalo da budu najbliži Bogu, prošli pored ne učinivši ništa, kakvo pravo imaju da sebe

nazivaju pripadnicima Božjeg naroda? Ako je Samarjanin stao i učinio što bi svaka pristojna osoba uradila, šta nam to govori o onima koje smo skloni da odbacimo kao ljude koji nisu vredni Božje milosti? Kako milost može biti milost ako nije nezaslužena?

III Šta je svetu sada potrebno?

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 12,20-32)

Posle Isusovog pobedonosnog ulaska u Jerusalim manje od sedmicu dana pre raspeća, Jerusalimom su se širile glasine i nagađanja o tome šta je sledeće što će Isus učiniti.

Fariseji su postajali sve ogorčeniji videći da Isusov uticaj raste, a njihov slabi. „Gle, svijet ide za Njim“, žalili su se (Jovan 12,19).

To potvrđuje i sledeća molba nekih Grka, koji su se našli u Jerusalimu u vreme Pashe: „Gospodine, mi bismo htjeli da vidimo Isusa.“ (21. stih)

Zanimljivo je da je Isus tom prilikom dao značajnu izjavu: „I kad Ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k Sebi.“ (32. stih) Drugim rečima, kada ljudi kažu da žele da vide Isusa, oni ne traže da upoznaju nas – oni žele da vide Hristov karakter. Mi nismo dobri učenici ako nosimo vest o sebi – našoj snazi, talentima ili učenjima. Mi smo dobri učenici ako pokazujemo Hrista u svom životu, i usmeravamo pažnju ljudi na Njega.

Razmislite o ovome: Više od sedam milijardi ljudi živi na Zemlji. Svaka od nekoliko velikih svetskih religija ima svoje svete spise. Kako adventisti – čak iako poznaju biblijske istine – nameravaju da se približe svakoj osobi?

Za razgovor:

Kako prihvatate ideju da je Božje večno Jevanđelje namenjeno svim narodima? Da li ste zbunjeni? Uplašeni? Radosni? Zašto? Budite iskreni kada su vaša osećanja i razlozi u pitanju.

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: neki delovi sveta se ponekad opisusju kao „posthrišćanski“. To je veliki izazov – naročito u onim delovima sveta (Severna Amerika, Evropska Unija, Južni Pacifik) koji su od početka poznati kao hrišćanski. Jasno je da je veliki rad pred nama.

Za razmišljanje:

-Ako Bog voli sve ljude, zašto je potrebno da ih pozovemo da prihvate Njegovo Jevanđelje? Iako verujemo u spasenje milošću verom, ipak, ima mesta i za dela? Kako to možemo objasniti?

-Zamislite ovo: predstavnici vaše zajednice posećuju vaš crkveni odbor sa molbom: „Želeli bismo da vidimo Isusa.“ Šta biste im rekli? Šta biste učinili?

4. KORAK - BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Živimo u svetu složenijem nego što su naši adventistički pioniri mogli i da zamisle. Ko bi pomislio pre jednog naraštaja da će islam biti jedna od najbrže rastućih religija u Severnoj Americi? Moramo da budemo otvoreni za nove, stvaralačke metode u misionarskom radu.

Aktivnost: U zavisnosti od toga gde živite, možda poznajete nekoga ko pripada nekoj drugoj svetskoj religiji (budizam, hinduizam, islam, judaizam). Saznajte od njih nešto više o onome u šta veruju, a zatim razmislite kako biste mogli da im objavite Radosnu vest.

Pitanja:

- Koliko dobro poznajete ljude iz drugih (nehrišćanskih) religija?
- Ako želite sa njima da razgovarate o religiji, koliko bi to bilo lako?
- Koji bi oblik evanđeoskog rada bio najkorisniji u radu za njih?

11. biblijska doktrina

Poučavanje duhovnih vođa

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Luka 6,12.13.

Učenici će:

Saznati: Da je Hristov uticaj bio neposredno povezan merom kojom su Njegovi učenici prihvatili i predstavljali vrednosti Božjeg carstva.

Osetiti: Težiće da budu uspešni u ispunjavanju svoje misije za Hrista, trudeći se da u drugima razviju hrišćanske osobine.

Činiti: Poučiti nekoliko osoba da budu Hristovi učenici da bi pomogle izgradnju Hristovog carstva.

Smernice za proučavanje:

I Saznati: Hristovu službu na Zemlji učinili su još uspešnijom oni koje je izabrao za svoje učenike.

A. Koje osobine je Isus tražio u ljudima, koji su trebalo da Mu pomognu u Njegovom radu?

B. Iako je ponekad lakše „učiniti nešto sam“, zašto je važno dati drugima priliku da služe kao učenici?

II Osetiti: Hristos je uvek tražio ljude koji su bili spremni da postanu Njegovi učenici.

A. Šta je Isus znao o učenicima, a što Ga je podstaklo da ih izabere da vode Njegovu crkvu posle Njegovog vaznesenja na Nebo?

B. Zašto nije izabrao više obrazovanih učenika?

III Činiti: Bog nas je pozvao da poučavamo nove učenike i da sami budemo učenici.

A. Šta kao učitelji smatrate najvećom smetnjom u poučavanju učenika?

B. Šta ste naučili od učitelja koji su vas poučavali?

Zaključak: Niko nije nezamenjiv. Kada mi odemo, neko će zauzeti naše mesto. Isus je obučio i ostavio svoje učenike. Koga mi obučavamo da može da pomogne u završavanju Božjeg dela?

Program proučavanja:

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Luka 6,12.13.

Ključno načelo za duhovni rast: Kao što je pozvao svoje prve učenike da služe Njegovom carstvu, Isus i dalje određuje vođe, koji će graditi Njegovu crkvu.

Samo za učitelje: Vi ste živi primer načela o kojima će se govoriti u pouci za ovu sedmicu. U jednom trenutku neko je u vama prepoznao dar za poučavanje. Možda je to dar za koji godinama znate ili ste to saznanje iznenada stekli. Bilo kako, evo vi se pripremate da držite pouku ove sedmice u razredu.

Učitelji ovo je vaš zadatak: treba da pomognete članovima razreda da shvate da oni, takođe, imaju darove koji će im omogućiti da budu vođe u nekom obliku crkvene organizacije.

Uvodni razgovor: Pitajte članove svog razreda:

Kada ste bili dete, šta ste mislili čime ćete se baviti?

Kada ste porasli, krenuli u školu i počeli da razmišljate o budućem zanimanju, koja ste zanimanja razmatrali?

Koju školu ste završili? Kako znanje koje ste tamo stekli odgovara poslu kojim se sada bavite?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Da li postoji velika razlika između Isusovog poziva upućenog dvanaestorici učenika i izbora vernika u odbor za naimenovanje za različite službe u Crkvi?

Kada je Isus izabrao Dvanaesticu, dobro je poznao njihove slabosti i snagu, kao i njihove osobine. Ako i mi na isti način ne poznajemo vernike svoje crkve, onda bi trebalo da ih upoznamo. Ljudi treba da budu birani za one službe koje im odgovaraju. Kao što se kaže o izboru životnog poziva: pronadi nešto što voliš da radiš, i nećeš raditi više nijedan dan u životu!“

Biblijski komentar

I Izabrao je Dvanaesticu

(Podesetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 6,12-16)

Pre nego što je izabrao Dvanaesticu, koji će provesti većinu vremena sa Njim u Njegovoj zemaljskoj službi, Isus je proveo noć u molitvi.

Znamo koga je izabrao, ali ne znamo zašto ih je izabrao. Da li su oni bili najbolji raspoloživi kandidati? Kad pogledamo unazad, znamo da su neki od njih pokazali ne tako dobre osobine. Malo među nama ima besprekornu ličnost.

Trebalo bi spomenuti šta znači reč apostol. Doslovno znači „onaj koji je poslat“. Zato su imenovani za apostole imali svu vlast Onoga koji ih je poslao, Onoga koga su predstavljali. U svakodnevnom životu to bi označavalo osobu koja može da ode u prodavnicu, kupi nešto i potpiše se umesto gospodara. Potpis apostola bio je jednako vredan kao i Gospodarev.

Sa druge strane: apostoli su izvršili uticaj na jedan naraštaj. Drugim rečima, Isus je mogao Petra da proglasi apostolom, ali Petar nije mogao da imenuje nekog drugog čoveka da bude Isusov apostol. Titula „apostol Isusa Hrista“ nije mogla biti prenesena sa prvih dvanaest učenika (osim Matije, Dela 1)

Razmislite o ovome: Neki učenici, kao što su Petar, Jovan, Jakov, Toma, Andrija, Matej, su nam poznati. Druge, kao što su Simon prozvani Zilot, Vartolomije i Jakov Alfejev, znamo samo po imenu. Ipak, iz nekog razloga Isus ih je pozvao da Mu se pridruže kao Njegovi apostoli. To pokazuje da ne treba svi Hristovi apostoli da budu poznate ličnosti. Jakov i Jovan su bili poznati kao „sinovi gromovi“ (Marko 3,17). Toma je bio poznat kao nevrni Toma (Jovan 20,27). Kada bi neko trebalo da vas opiše u dve ili tri reči, koje bi to reči bile? Šta vas čini mogućim kandidatom za Hristovog učenika (što već jeste)?

II Vođeni Svetim Duhom

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 16,5-15)

Kada je Isus napustio svoje učenike i vratio se na Nebo, ostavio im je veliku dragocenost – Svetog Duha. Isus je priznao da nije imao vremena da kaže učenicima sve što je potrebno da znaju ali „kad dođe On Duh istine, uputiće vas na svaku istinu“. (13. stih)

Dajući im Svetog Duha, Isus je omogućio da se Njegovo delo širi. Hristova zemaljska služba bila je ograničena vremenom i prostorom; mogao je da bude samo na jednom mestu u jednom trenutku. Ali Njegovi apostoli, vođeni Svetim Duhom, mogli su da odnesu vest na 12 mesta više nego što je On mogao.

Od tada su Hristovi sledbenici učinili mnogo za Božje carstvo predajući se uticaju Svetog Duha i postavljajući nove granice za Hrista. U razdoblju hrišćanske tradicije duge dve hiljade godina, Bog je upotrebio nebrojeno mnoštvo posvećenih ljudi i njihove darove. Pogledajte oko sebe: vaši bližnji su deo velikog nasleđa.

Razmislite o ovome:

Hristos je rekao da će Sveti Duh uputiti Njegove sledbenike na „svaku istinu“ (13. stih). Da li to znači da učenici treba da nauče još neke istine? Šta je sa nama? Da li i danas Hristovi učenici treba da otkriju još neke istine?

III Zahvalna Crkva

(Podsetite se u razredu teksta iz Dela 4,32.33)

Ponekad ukazujemo na hiljade krštenih na dan Pedesetnice kao pokazatelj da je rana Hrišćanska crkva bila obogaćena blagoslovenim uticajem Svetoga Duha. Kad prisustvujemo određenim sastancima, kada primamo blagoslove izražene dobrom crkvenom muzikom i propovedima, očekujemo da se ista pojava dogodi, kada se vratimo u svoju mesnu crkvu.

Da, Sveti Duh se spustio na učenike kao silan, snažan vetar na dan Pedesetnice, ali bilo je i znakova izlivanja sile Svetog Duha i kasnije. Međutim, stvarna sila Svetoga Duha pokazuje se kada, iz sedmice u sedmicu, iz meseca u mesec, iz godine u godinu, vernici mesne crkve koriste svoje duhovne darove,

kao i oni iz prve Crkve, koji „svjedočahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista“.
(33. stih)

Delovanje Svetog Duha u mesnoj crkvi ne samo da pomaže vernicima da prepoznaju i odrede svoje duhovne darove, već ih podstiče i ohrabruje da ih koriste. Kako vaša crkva podstiče i podržava svoje vernike u upotrebi duhovnih darova?

Razmislite o ovome: Neki ljudi su tako zaokupljeni „poznim daždom“ (Joilo 2,23) da nisu u stanju da prepoznaju delovanje Duha u hiljadama crkava širom sveta. Kada je crkva sklonište za sve klonule od nevolja i nesreća u ovom životu, to je očigledan dokaz da Sveti Duh deluje zato što je „blagodat velika“ (Dela 4,33) počinula na svima njima.

Za razgovor:

-Poznajete li vođe u svojoj crkvi? Koga najviše cenite? Zašto?

-Ko još u vašoj mesnoj crkvi pokazuje osobine duhovnog vođe? Koji su to pokazatelji? Šta činite u vezi sa tim? Šta vaša mesna crkva čini da pomogne svojim vernicima da prepoznaju svoje duhovne darove?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Ovo nije samo teoretska vežba. Svake godine (ponekad i češće) u vašoj crkvi biraju se osobe za određene službe. Kako će vam ova pouka pomoći u tom procesu u budućnosti?

Primena u svakodnevnom životu:

Pokrećete crkvu od početka. Morate za sve da se pobrinete.

Prvo, utvrdite šta crkva treba da radi (ne zaboravite propovedanje, svedočenje, službu deci, siromašnima, starijima). Drugo, odredite ko će biti za šta zadužen. Treće, opišite delovanje Svetog Duha koji dodeljuje pravu osobu sa određenim osobinama i darovima odgovarajuću ulogu.

Koliko vam u tome pomaže iskustvo prvih hrišćana? Koliko je sve pod uticajem onoga što je vaša crkva ranije uvek činila?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Vreme je da uvidite kako vaše viđenje crkve i njenih službi odgovaraju prilikama u prvom veku.

Aktivnost: Isus vodi odbor za naimenovanje

Napišite listu službenika u crkvi:

-vođa dečije subotne škole

-đakoni

-starešine

-vođa subotne škole

-blagajnik

Koliko je ova lista važna u misionom delovanju crkve?

Da li ovakva lista pospešuje ili usporava misioni rad crkve?

Šta bi Isus učinio sa ovakvom listom? Šta bi On promenio?

12.biblijska doktrina

Žetva i žeteoci

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: Jovan 15,8.

Učenici će:

Saznati: Da biti uspešan učenik ne zavisi od položaja i vlasti.

Osetiti: Poželeće da život posvete službi.

Činiti: Dozvoliće Svetom Duhu da ih povode onim ljudima i na ona mesta sa kojih mogu učiniti najviše dobra.

Smernice za proučavanje

I Saznati: Isusovo merilo korisnosti bilo je često drugačije od uobičajenog.

A. Kojim ljudima se Isus približavao?

B. Zašto izgleda da smo pod uticajem položaja i vlasti čak i u crkvi?

II Osetiti: Poniznost i strpljenje se više cene od zemaljske vlasti i uticaja.

A. Pokušajte da se setite nedavnog evanđeoskog programa. Šta vam ukazuje da je bio vođen Svetim Duhom?

B. Zašto se strpljenje smatra vrlinom? Šta bi Petar postigao da je čekao da izađe iz čamca?

III Činiti: Dozvoliti Svetom Duhu da deluje preko Božjeg naroda nije lako kao što zvuči.

A. Koliko je vaša crkva otvorena da pokuša da primeni nove metode u misionom radu? Razgovarajte o tome kako bi mogla postati otvorenija?

B. Koliko je vaša crkva spremna da dozvoli vernicima da koriste svoje duhovne darove, i kako im se može pružiti ohrabrenje da ih u potpunosti iskoriste?

C. Možemo li primiti Svetog Duha ako se samo molimo za Njega? Ako ne, šta još treba učiniti?

Zaključak: Mi ne koristimo Svetog Duha, Sveti Duh koristi nas. Ali mi smo često pod uticajem običaja tako da prilike u kojima možemo da upotrebimo svoje duhovne darove neopaženo prođu. Kako to možemo sprečiti da se više ne dešava?

Program proučavanja

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 15,8.

Ključno načelo duhovnog rasta: Učenici pokazuju verodostojnost sopstvenog iskustva po tome koliko je njihovo iskustvo blisko Učiteljevom.

Samo za učitelje: **Svako ko prihvati Hrista za svog Spasitelja i krsti se Svetim Duhom prima duhovne darove. Darovi se razlikuju od osobe do osobe, i dati su za vaspitanje i misioni rad. Pitanje ne treba da glasi *Da li imam duhovne darove, već Koji su moji darovi i kako mogu da ih upotrebim?***

Uvodni razgovor:

Navedite sledeće duhovne darove: proroštvo, isceljenje, jezici, ohrabrenje, poučavanje, pomoć/služba, evangelizam, milosrđe, čuda, upravljanje...

Prvo, pitajte članove razreda šta misle koje duhovne darove imaju.

Drugo, pitajte članove razreda šta misle koje darove imaju ostali vernici.

Zapazite: Ne dozvolite razredu da meša „darove Duha“ sa „rodovima Duha“ (ljubav, radost, mir, trpljenje)

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: **Ponekad odajemo utisak da su neki duhovni darovi važniji od drugih, što je isto kao kada bismo određenim delovima tela pripisivali veću važnost od drugih iako su, u stvari, svi važni u okviru**

celine. Pouka za ovu sedmicu nudi priliku da svaki član razreda utvrdi koji duhovni dar ima.

Biblijski komentar

I Prebivanje

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 15,1-8)

U pozadini ove priče nalazi se Poslednja večera. Isus je znao da će Ga nekoliko časova posle te izjave uhapsiti, da će Mu suditi i da će Ga osuditi. Njegovi će se učenici raštrkati, zbuniti i uplašiti. Zato, ovo je bila Isusova poslednja prilika da ih pouči važnim istinama koje će im pomoći u narednim sedmicama, mesecima i godinama.

Isus je nedvosmislen. Naš uspeh kao učenika zavisi od jedne činjenice: prebivanja u Njemu. Drugim rečima, povezanost sa Hristom donosi rod. Tužno je to što se ljudi obično ohrabruju da budu uspešni, da donose rod i budu poslušni Bogu. Problem koji danas imamo je što mnogi nisu naučeni kako da ostanu povezani sa Hristom.

Mi ostajemo povezani sa Hristom koristeći duhovna sredstva kojima se hrišćani vekovima služe: proučavanje Biblije, molitvu, svedočenje i službu. Hrišćanski život koji sve ovo obuhvata mora da pokaže rezultate.

Ne samo da ćemo pokazati rezultate, već ćemo proslaviti Boga. Isus je rekao: „Tijem će se otac Moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bićete Moji učenici.“ (8. stih)

Razmislite o ovome: Loze koje su povezane sa čokotom ne mogu a da ne daju rod. To je prirodna posledica njihove povezanosti sa čokotom. Zato, umesto što „pokušavamo“ da donesemo rod, treba da ohrabrimo jedni druge da ostanemo u zajednici sa Hristom. Ali kako to možemo učiniti? Kako to vernici rade u vašoj crkvi?

II Žetva

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 9,35-38)

Sada ćemo govoriti o nečemu o čemu možda niste razmišljali: žetva dolazi na kraju procesa koji obuhvata pripremanje tla, sejanje semena, zalivanje i obrađivanje.

Naš tekst počinje sa stihom: „I prohođaše Isus po svijem gradovima i selima učeći po zbornicama njihovijem i propovijedajući Jevanđelje o Carstvu, i isceljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima.“ (35. stih)

Isus je mogao da kaže: „Žetve je mnogo“ (37. stih), zato što je proveo toliko mnogo vremena i uložio mnogo napora da to ostvari. Današnji učenici sebi otežavaju ako smatraju da je sve što im je potrebno za žetvu da imaju više žetelaca. Međutim, obrađivanje zemlje je teško ne zato što je žetva teška, već zato što je potrebno mnogo vremena i energije za pripremanje žetve. Zemljoradnici se raduju žetvi zato što to znači kraj teškog, napornog rada. To je psalmista opisao poznatim rečima: „Ide i plače koji nosi sjeme da sije; poći će s pjesmom noseći snopove svoje.“ (Psalam 126,6)

Razmislite o ovome: Posmatranje žetve kao izolovanog događaja koji nije povezan sa aktivnostima u koje je crkva uključena tokom godine može da pokrene razočarenje. Ne možemo da žanjemo ono što nismo posejali i obrađivali. U kojim aktivnostima ste pronašli sebe: pripremanju zemljišta, sejanju, obrađivanju, žetvi? Na koje načine se osećate osposobljenim da se uključite u takav rad?

III Pronalaženje

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 15,1-32)

Ove tri priče – među najpoznatijima u celoj Bibliji – mogu nam pružiti važne pouke.

Priča o izgubljenoj ovci (stihovi 3-7) podseća nas da je čuvanje ovaca težak posao. To je dvadeset četvoročasovni posao, sedam dana u sedmici. Pastirov posao nije samo da brine o ovacima, već i da ih brani od grabljivaca. Kada jedna od njih nedostaje, njegov posao je da je pronađe.

Prema Isusovoj priči, pastir je u opasnosti da izgubi sve ovce, ostavljajući ih u pustinji, da bi mogao da potraži izgublenu ovcu. Međutim, to je vredno rizika zato što kada pronađe ovcu, vraća se ispunjen radošću.

Priča o izgubljenom novčiću (stihovi 8-10) govori o vrednosti. Izgubljeni novčić, iako je izgubljen, zadržava svoju vrednost. Zato žena posvećuje mnogo vremena i ulaže mnogo napora da ga pronađe. Dok god je izgubljen, beskoristan je. Problem je u tome što novčić, za razliku od ovce, ne zna da je izgubljen. Svesnost da se novčić nalazi u neprilici, njegova bespomoćnost da povрати izgubljeno stanje, stavlja dodatni teret na ženu da ga još marljivije traži. Kada ga je pronašla žena se raduje jer je njegova vrednost ponovo obnovljena.

Priča o izgubljenom sinu (stihovi 11-32) govori o roditeljskoj beskonačnoj ljubavi. Otac daje mlađem sinu deo nasleđstva znajući vrlo dobro da ništa dobro neće proizaći iz toga. Uskoro sin odlazi, a sa njim i nasleđstvo.

Mesecima (godinama) kasnije sin se vraća u zagrljaj presrećnom ocu, koji odmah priprema gozbu da proslavi sinovljev povratak. Proslava je, međutim, pokvarena zato što stariji sin odbija da se pridruži slavlju. Njegove reči upućene ocu su poučne: „Eto te služim toliko godina.“ (29. stih) Da li ste shvatili? On sebe smatra robom, ne sinom? On nije napustio imanje kao mlađi sin, ali zbog nekog iskrivljenog osećanja obaveze, smatra sebe robom, a ne sinom. Iako je ostao na imanju, on je izgubljen kao što je bio i njegov brat. Zato stariji sin odbija da se pridruži gozbi koju je otac priredio.

Razmislite o ovome:

Ove tri priče ispričane su kao odgovor na optužbu: „Ovaj prima grješnike i jede s njima.“ (2. stih) Možda je Isus ispričao te priče da pokaže da je najgore to kada ste izgubljeni, a nemate nikoga ko će se brinuti za vas ili proslaviti vaš povratak. Ili je možda Isusova namera bila da kaže da ako nismo uključeni u traženje i pronalaženje izgubljenih, nismo u potpunosti Njegovi učenici.

Za razgovor:

-Koje se aktivnosti u koje je vaša crkva uključena mogu posmatrati kao „sejanje“? Koje aktivnosti se mogu smatrati „obrađivanjem“, a koje „žetvom“?

-Da li je vaša mesna crkva otvorena da primi grešnike i jede sa njima? Šta činite da to pokažete?

-Kada vam je bilo teško da odete na gozbu? Šta je Otac morao da uradi da promeni vaše mišljenje?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Jedno je reći da žetva nije velika zato što nema mnogo žetelaca , ali šta vam ukazuje da će žetva biti bolja ako budete imali više žetelaca?

Primena u svakodnevnom životu: Zemljoradnici znaju koja polja su spremna za žetvu. Oni ne gube vreme u poljima u kojima usevi još nisu sazreli. Ko je u vašoj zajednici spreman za žetvu?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Zamislite traku za sklapanje: automobili (ili mašine za pranje veša, mašine za pranje sudova, ili kompjuteri) ne sklapaju sami sebe. Oni prolaze kroz određeni proces. Na svakoj stanici nova komponenta se dodaje, dok završeni proizvod ne siđe sa trake.

Aktivnost: Zamolite članove razreda da navedu različite vrste događaja i prilika u vezi sa žetvom, koji mogu biti deo trake za sklapanje.

Ne odustajte! Kako ćete prihvatiti ljude koji prihvate vaše aktivnosti u vezi sa žetvom, i pobrinuti se da budu uključenu u život vaše mesne crkve?

13. biblijska doktrina

Cena učenja

Sažeti pregled pouke

Ključni tekst: 2. Korinćanima 1,7.

Učenici će:

Saznati: Da su učenici ljudi koji se u svom životu ugledaju na svog Učitelja.

Osećati: Težiće da žive životom službe polažući svoj život za Isusa, kao što je Isus položio svoj život u službu za nas.

Činiti: Živeće životom pravih učenika, koji dobijaju određene nagrade, i sada i u budućnosti.

Smernice za proučavanje:

I Saznati: Ljudi ne bi sledili Isusa da ih nije privlačio svojom ličnošću.

A. Kako su hrišćani prihvaćeni u vašoj zajednici? Da li su cenjeni ili jednostavno prihvaćeni? Šta mislite zašto je tako?

B. Ako su se Isusu mnogi divili, zašto je bio uhapšen i ubijen? Ko Ga je ubio? Zašto?

II Osetiti: Život učenika je pun izazova, ali, takođe, ima svoje pozitivne strane.

A. U čemu kao Isusov učenik najviše uživajte?

B. Budite realni: kolika je verovatnoća da ćete patiti zbog svoje vere? Obrazložite svoj odgovor.

III Činiti: Iskoristite svaki dan kao novu priliku da predstavite Hrista ljudima koje srećete.

A. Na koji način otkrivete Gospodnju radost ljudima sa kojima dolazite u dodir?

B. Šta vaši susedi znaju o Isusu iz vašeg druženja sa njima?

Zaključak: Svi se radujemo novom Nebu i novoj Zemlji koju Bog priprema za nas. Ali kao Hristovi učenici možemo da živimo po načelima Njegovog carstva – ljubavi, radosti, milosti, pravde i čistote – već sada.

Program proučavanja

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: 2. Korinćanima 1,7.

Ključno načelo duhovnog rasta: Kada živimo kao učenici primamo nagradu, i sada i u budućnosti.

Samo za učitelje: Kada prihvatimo ulogu učenika, prihvatamo poslušnost koja se od nas zahteva da bismo proslavili svog Učitelja. Disciplina o kojoj govorimo nije gruba ili autoritativna. Radi se o poslušnosti i disciplini kojih se drži sportista prilikom treniranja ili student koji uči da bi postigao uspešnu karijeru u pravu, muzici, medicini ili nauci.

Uvodni razgovor: Ako neko u vašem razredu radi na nekom radnom mestu koje zahteva veliku veštinu i znanje (lekar ili advokat), pitajte ih koje žrtve su podneli da bi postigli taj nivo znanja.

Ili, ako se neko u vašem razredu priprema za neki sportski događaj, maraton ili triatlon, pitajte ih kakvom treningu moraju da se podvrgnu da bi bili spremni za taj događaj.

Ili, razgovarajte o disciplini svetskih olimpijskih sportista. Većina od nas zna šta sve to obuhvata.

Suština je u tome da je u svakom od ovih primera pojedinac sam sebi nametnuo disciplinu. Drugim rečima, da bismo postigli najbolje rezultate, moramo sami sebe da disciplinujemo. Kakva povezanost postoji između takvih treninga i žrtve i oblika discipline koje se drže hrišćani kao Hristovi učenici?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Svet se mnogo promenio od vremena kada su rani hrišćani polagali svoje živote za Hrista. Međutim, postoje još uvek zemlje u svetu u kojima su verske predrasude tako jake da vlada nasilje u odnosima između vernika različitih verskih zajednica.

Možda je još podmuklija verska klima u kojoj većina od nas živi: klima u kojoj ili nije važno kako ljudi ispovedaju svoju veru ili da li uopšte veruju. Širenje sekularizma i materijalizma u mnogim zemljama u svetu ostavlja malo vremena potrazi za pravom duhovnošću. Kako da ostanemo verni u ovakvim okolnostima?

Biblijski komentar

I Put krsta

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 16,24-26)

„Ako ko hoće za Mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za Mnom.“ (24. stih) Ovim rečima Isus je pokazao svojim učenicima šta ih čeka. U vreme kada su ove reči izgovorene, učenici nisu znali da će Isus uskoro biti razapet na krstu. Ali sigurno su znali šta je krst i da predstavlja smrt za razbojnike.

Tada je Isus dodao: „Jer ko hoće svoju dušu da sačuva, izgubiće je; a ako ko izgubi dušu svoju Mene radi, naći će je.“ (25.stih) Drugim rečima, u životu učenja, osoba zadobija život dajući ga. To je bilo potpuno otkriveno životu, službi i smrti Isusa Hrista. I većina Njegovih učenika, i bezbrojno mnoštvo u poslednje dve hiljade godina, iskusili su stvarnost te činjenice.

Razmislite o tome: mnogi od nas posvećuju svoje vreme, darove, novčana sredstva i uticaj nekom cilju koji nam donosi veoma malo vidljivih nagrada u ovom životu. To činimo zato što nam je Hristos takav primer ostavio.

Razmislite o ovome: Od samog početka, rani hrišćani suočavali su se sa različitim oblicima progonstva. Uprkos tome, rana Crkva je napredovala. Tokom vekova hrišćani su, gledajući verom nagradu koja ih čeka, dobrovoljno davali svoje živote za Hrista. Izraz naše posvećenosti nije da doslovno položimo svoj život, već da svoj život posvetimo službu drugima. Šta mislite na šta vas Bog poziva? Na koji način Božji poziv može da se smatra „polaganjem života“?

II Životna trka

(Podsetite se u razredu teksta iz 1. Korinćanima 9,24-27)

Razlog zašto nema više olimpijskih sportista je u tome što većina ljudi nije disciplinovana da posveti potrebno vreme i energiju da bi se postao takmičar svetske klase. Ljudi koji se takmiče na tom nivou ne rade ništa drugo. Skoro svaki trenutak je posvećen dobijanju brzine i snage. Obični ljudi kao mi jednostavno nemaju vremena za to.

Šta je sa disciplinom? Kakva je disciplina potrebna da bi se trka uspešno završila?

Apostol Pavle je zapisao: „Ja, dakle, tako trčim, ne kao na nepouzdanu; tako se borim, ne kao onaj koji bije vjetar.“ (26. stih) On je živeo sa određenim ciljem; sve što je činio bilo je osmišljeno da postane bolji učenik.

Neki smatraju da hrišćani moraju da se posvete duhovnoj disciplini po ceo dan, svaki dan, da bi bili duhovno disciplinovani. To može biti izvodljivo ako živimo u manastirima, ali većina od nas mora da zarađuje za život; većina od nas živi u stvarnom svetu, a ne u izmišljenom svetu u kome nikada ne mislimo o svetovnim temama.

Isus je znao da je iskustvo doživljeno na vrhu gore dobro. Međutim,, On nije ostao na vrhu gore, niti je dozvolio učenicima da tamo izgrade senice (vidi: Matej 17,3-5). On je služio među ljudima u svakom mestu u kome je mogao da učini najviše dobra. Isus je počastvovan kada Njegovi učenici isto čine.

Razmislite o ovome: Uravnoteženi hrišćani ne razmišljaju samo o duhovnim veličinama, oni imaju ulogu bračnog druga, roditelja, kolege, prijatelja. Oni ozbiljno shvataju Isusove reči: „Vi ste so zemlji.“ (Matej 5,13), Zato se ne plaše da budu deo društva. Oni i dalje primenjuju duhovnu disciplinu u vidu proučavanja Biblije, molitve, svedočenja i službe. Zbog toga, oni vrše uticaj na svet više nego što svet utiče na njih. Kako vi „začinjavate“ svet oko sebe? Drugim rečima, šta bi vašim prijateljima, susedima i kolegama nedostajalo da ste vi odsutni? Kako ljudi znaju da je Hristos stvarnost u vašem životu? Kako se to iskazuje?

III Ostatak života

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 11,28-30)

Život učenika je život discipline. Da, u proteklim vekovima (a i danas) biti hrišćanin znači suočiti se sa progonstvom, čak i smrću. Međutim, izazov sa kojim se susreću današnji hrišćani, bar u sekularizovanim, industrijalizovanim zemljama, jeste živeti duhovnim, snažnim i živim životom učenika. Hrišćanstvo je opterećeno mnogim zastarelim, beskorisnim i beživotnim običajima tako da više ne liči na hrišćanstvo prve generacije hrišćana, koji „zamutiše vasioni svijet“. (Dela 17,6)

Ko su hrišćani koji će ustati i posvetiti se radu koji će imati večne rezultate? Vrednosti Hristovog carstva – ljubav, milost, pravda i sloboda – toliko su u suprotnosti sa vrednostima koje su važne ovom svetu, da kada se uključimo u takav rad izgledaće kao da plivamo uzvodno. Ipak, Hristos je obećao: „Hodite k Meni svi... i Ja ću vas odmoriti.“ (28. stih)

Razmislite o ovome: Isus je rekao: „Uzmite jaram Moj na sebe, i naučite se od Mene... i naći ćete pokoj dušama svojijem. Jer je jaram Moj blag, i breme je Moje lako.“ (Matej 11,29.30) Ako je to istina, učenje ipak ništa ne košta, ono nagrađuje i sada i zauvek.

Za razgovor:

-Kako određujete cenu učenja? Koje žrtve ste podneli da biste sledili Hrista?

-Zbog čega je teško biti hrišćanin tu gde živite?

-Koji bi vam Hristov zahtev bilo teško da prihvatite?

3.KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Jedan od najvećih izazova hrišćanstvu je tumačiti ga i učiniti ga savremenim za dvadeset prvi vek. Većina od nas živi u zemljama u kojima slobodno možemo da ispovedamo svoju veru. Možda nas neće razumeti, ali makar ne moramo da se plašimo da ćemo biti zatvoreni ili ubijeni zbog svoje vere.

Primena u svakodnevnom životu: Religija koja ne zahteva mnogo, ne ceni se mnogo. To je možda razlog što je u mnogim delovima sveta hrišćanstvo slabo;

Crkva jednostavno ne pravi razliku. Šta najviše cenite u svojoj hrišćanskoj veri? Možete li da zamislite da budete gonjeni zbog nekog vida vaše vere? Zbog čega biste mogli biti progonjeni? U kome obliku bi to progonstvo moglo da bude?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Članovi vašeg razreda trebalo bi da završe proučavanje pouke za ovo tromesečje osećajući izazov odgovornosti da budu Hristovi sledbenici i uvereni da On ne samo što ima zadatak za njih, već da će ih osposobiti da postignu uspeh.

Aktivost: „Da li ste umorni? Istrošeni? Dođite k Meni. Pođite sa Mnom i obnovite svoj život. Pokazaću vam šta je pravi odmor. Hodajte sa Mnom i radite sa Mnom – gledajte kako Ja to radim. Naučite neusiljene ritmove milosti. Neću staviti na vas ništa preteško ili što vam ne odgovara. Budite prijatelji sa Mnom i naučićete da živite slobodno i rasterećeno.“ (Matej 11,28-30; *The Message*, Eugen Peterson)